

MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ
NR. 69 (IUNIE 2000)

STATUL MAJOR AL FORTELOR NAVALE

MARINA ROMÂNĂ

NR. 69
IUNIE
2000

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor-șef:

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

Secretar general de redacție:

Lt. col. Costin CONSTANDACHE

Redactori:

Căpitan Costel SUSANU

Bogdan DINU

Corector: Floare BRÂNZĂ

Fotoreporter: Valentina CIUCU

REDACȚIA:

Cercul Militar Constanța
str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/0238

Fax: 041-611271

Internet: www.mil.logicnet.ro

COPYRIGHT:

Este autorizată orice
reproducere cu condiția
specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează
în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

ISSN - 1222-9423

B-95000

Coperta I: Dragoare la sosirea din
misiune

Coperta IV: Dragorul de bază nr. 13

Tehnoredactare computerizată la
EDITURA EUROPOLIS

CONSTANTA

041-691711

Tehnoredactor:

Gabriela ALGASOVSKI

Tiparul executat la

EUROPRINT'94

041-622527

Din SUMAR:

9 DESPRE REFORMA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR DE MARINĂ

În sintagma maistru
militar de marină -
schimbări de dragul
schimbării

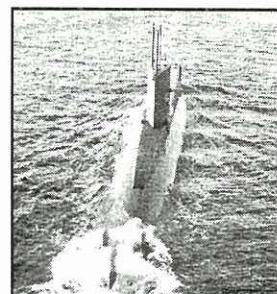
6 NAVELE DRAGOARE DIN NOU ÎN LARGUL MĂRII.

În perioada 16-18 mai, cinci nave ale Brigăzii de nave dragoare
au ieșit în mare executând un complex program de exerciții.

12 VIVAT ACADEMIA

18 PROFESIUNEA MEA - ȘTIINȚA

Comandor conf. univ. dr. ing. Cristian Mamo

20 NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

Agresiunea economico-financiară.
Banul – armă și drog

24 DESPRE SOCIETATEA „REGINA ELISABETA“

28 RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

29 U.S. NAVY FACE CADOURI POLONIEI

30 ARSENAL NAVAL

Sistemul Seaguard

31 UMOR

22 PRINCIPALELE MARINE MILITARE DIN LUME ÎN CIFRE

INTERVIU

9 Comandor
Dan Leahu,
comandanțul
Școlii de Maistri Militari a Marinei
„Amiral Ion Murgescu“

15 Amiralul Antonio
Moreno Barbera,
șeful Statului Major al
Marinei Regale Spaniole

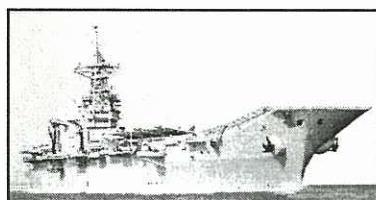
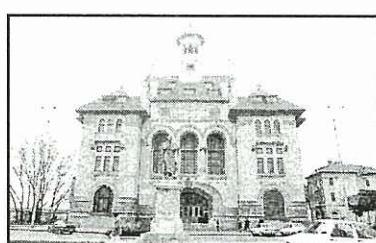

4 Căpitan-comandorul
Bertrand de Gaulier
des Bordes,
comandanțul Centrului de
formare a scafandrilor din
Marina Militară franceză de
la Toulon

26 Noi, femeile din
Marina Militară
D-na Mariana Văscăuțeanu

19 PRIMUL PROIECT DE PRINCIPIU PENTRU ARHEOLOGIE SUBMARINĂ

14 FLOTA SPANIOLĂ „PE RADAR“ ARMADA ESPAÑOLA

Colegii francezi au evaluat capacitatele operaționale ale Centrului de scafandri

SCAFANDRII ROMÂNI SUNT LA „ADÂNCIMEA“ INTEROPERABILITĂȚII CU FORȚELE SIMILARE DIN ȚĂRILE NATO

În baza Planului bilateral de cooperare româno-francez, în perioada 8-12 mai o delegație a Marinei Militare franceze a vizitat

Centrul de scafandri în vederea stabilirii în comun a bilanțului capacitaților operaționale ale acestuia.

Bogdan DINU

Dezvoltarea capacitaților operaționale ale Centrului de scafandri reprezintă unul din programele majore convenit cu partea franceză și materializat prin planul bilateral de cooperare, în spațiul Marinei Militare a României. Programul de colaborare în domeniul scafandrilor militari a demarat chiar în acest an, odată cu vizita șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral **Traian Atanasiu**, în Franța, la începutul lunii martie, când au fost stabilite efectuarea a două vizite reciproce, la nivel de specialiști. Dintr-o perspectivă mai largă, acest program bilateral de cooperare cu Franța - una dintre cele mai mari, dacă nu chiar prima putere maritimă militară a Europei - nu poate avea decât rezultate benefice pentru Marina Militară a României. Fără a minimaliza cu nimic celelalte acorduri sau programe bilaterale de cooperare cu armatele altor țări, nu putem decât să regretăm momentul relativ târziu în care acest program s-a concretizat.

Delegația franceză - care a efectuat în România prima dintre cele două vizite programate - a fost formată din căpitan-comandorul **Bertrand de Gaulier des Bordes** și căpitanul **Olivier Nastor**. Activitatea a urmărit, în principal, identificarea posibilităților de cooperare între cele două instituții în vederea demarării unui program pe termen mediu de pregătire și

Moment de la conferința de presă. De la dreapta la stânga: căpitanul Olivier Nastor, căpitan-comandorul Bertrand de Gaulier des Bordes, atașatul militar adjunct, adjutanț-șef Sabato Gioi

dotare a Centrului de scafandri pentru realizarea interoperabilității acestuia cu centrele similare din țările NATO. Centrul de scafandri a fost reprezentat de căpitan-comandorii **Ștefan Georgescu** și **Mircea Micu**. Printre celelalte obiective ale activității au figurat studierea și valorificarea experienței partenerilor francezi privind procesul de reformă instituțională la nivelul standardelor occidentale și, mai ales, **stabilirea de relații în vederea unei cunoașteri reciproce a activității desfășurate în cadrul celor două instituții**. Tocmai acest obiectiv a fost scăpat din vedere de ziariștii civili prezenti la întâlnirea cu delegația franceză care, înduși în eroare probabil de denumirea poate puțin cam pretențioasă a activității, se așteptau deja la

anunțarea unor exerciții comune sau a unui calendar comun de activități. Deocamdată, acestea se află doar la stadiul de concluzii, propuneri și proiecte de programe - cum ar fi cel de cooperare până în anul 2003 - dar care se vor definitiva și concretiza abia în perioada următoare.

„Săptămâna românească” a delegației franceze a inclus prezentarea Centrului de scafandri, vizitarea laboratorului hiperbar, a navelor GRIGORE ANTIPĂ și EMIL RACOVITĂ, prezentarea tehnicii de scufundare și, desigur, numeroase ședințe de lucru. Concluzia delegației franceze a fost că nu există probleme majore în ceea ce privește interoperabilitatea cu alte centre similare din țările NATO. ■

Comandantul Școlii de scafandri militari din Franța afirmă:

„NU EXISTĂ NICI O ÎNDOIALĂ ASUPRA PROFESIONALISMULUI SCAFANDRILOR ROMÂNI!”

Căpitan-commandor Bertrand de Gaulier des Bordes, comandantul Centrului de formare a scafandrilor din Marina Militară franceză de la Toulon.

precizez că acest material este încă performant, poate puțin cam vechi, iar o parte din echipamente pot și trebue să fie modernizate, mai ales în ceea ce privește aparatele de scufundare cu circuit semi-închis și închis. În privința îmbunătățirii performanțelor și nivelului tehnic, nu noi suntem cei în măsură să facem ceva, ci Marina Militară română. Ceea ce noi putem face este să oferim părții române un anumit număr de echipamente - din cele pe care le utilizăm și noi - precum și asistență în prezentarea și utilizarea lor. Oricum, cred că această vizită este începutul unei colaborări viitoare.

– Care sunt posibilitățile oferite de școala franceză în ceea ce privește asistența în domeniul pregătirii?

– Noi ne-am manifestat deja disponibilitatea de a primi scafandri români la școala noastră de la Toulon pentru a fi instruiți în toate domeniile de scufundare. În egală măsură, putem oferi asistență în instruirea scafandrilor în anumite specializări, cum ar fi scafandri deminori sau în domeniul lucrărilor subacvatice de orice fel, cum ar fi sudura subacvatică de exemplu.

– Armata Franceză se află în plin proces de reformă în acest an. Scafandrii militari sunt afectați în vreun fel de această reformă?

– În domeniul nostru a existat întotdeauna un nivel foarte ridicat de competență și profesionalism, nici nu se poate altfel. Procesul de reformă care se derulează în prezent în armata franceză, și, evident, și în Marina Militară, urmărește profesionalizarea armatei iar atingerea acestui obiectiv implică și aspectul reducerii numerice. Această reducere nu vizează și nu afectează însă în nici un fel scafandrii militari francezi.

Bogdan DINU

Domnule căpitan-commandor, cum apreciați stadiul actual al aparatului și tehnicii existente la Centrul de scafandri? Ați identificat, pe parcursul acestei săptămâni, posibilități de cooperare în vederea îmbunătățirii nivelului tehnic al acestora?

– În primul rând, vreau să spun că materialul pe care l-am găsit aici este, în cea mai mare parte, de proveniență franceză, și aceasta deoarece Marina Militară română are o lungă tradiție de colaborare cu partea franceză. Totodată, vreau să

– În această fază a discuțiilor, ati ajuns la un acord de principiu privind modul de organizare și desfășurare în comun a unor exerciții?

– În ultimele zile am avut numeroase discuții cu partea română și eu cred că am pus bazele unei solide colaborări viitoare. Deocamdată, am formulat doar unele concluzii și propuneri, chiar proiecte, care urmează însă să fie discutate mai târziu la Paris într-o nouă întâlnire franco-română.

– Există totuși propuneri concrete de activități pentru alcătuirea unui plan bilateral de cooperare pe termen mediu sau lung?

– Pe termen mediu am pus la punct un program de colaborare anual, cu vizite și schimburi reciproce în România și Franța, dus până în anul 2003, care face parte din planul general de cooperare franco-român. Acest plan există în momentul de față - chiar dacă doar în faza de proiect - și urmează să fie și el discutat și aprobat la jumătatea lunii iunie la Paris, în cadrul întâlnirii amintite între cele două părți.

– Știu că ați vizitat navele scafandrilor români. Care este concluzia dumneavoastră?

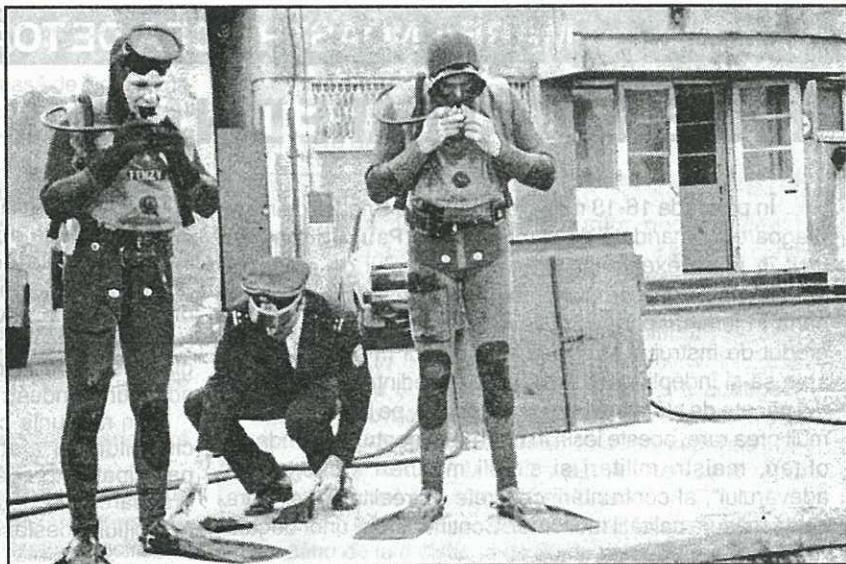
– Am găsit această prezentare a navelor și sistemelor aferente foarte interesantă. Impresia mea este că aveți un sistem foarte coerent și performant. Nu foarte multe țări din lume au astfel de sisteme și eu cred că ele fac cinste Marinei române.

- Care este „verdictul” dumneavaoastră în privința capacitațiilor operaționale ale Centrului de scafandri și a interoperabilității acestuia cu centre similare din țările membre NATO?

— Despre capacitațiile operaționale ale Centrului de scafandri, înainte de toate eu cred că este ceva care funcționează și care oferă posibilități de desfășurare a activității. În ceea ce privește interoperabilitatea cu forțele NATO, nu cred că există vreo problemă, putem vorbi poate doar de detalii tehnice sau de aspecte tehnice, dar în rest eu nu văd nici o problemă. Am constatat o puternică voință din partea României de a intra în NATO, iar cu o asemenea voință se poate face orice.

— Ce ne puteți spune despre materialul pe care l-ați prezentat în această săptămână părții române?

— Am prezentat, în cadrul unei expuneri, organizarea scafandrilor militari francezi. Am arătat, cu ajutorul unor planșe și fotografii, care este materialul și echipamentul utilizat de francezi

și am prezentat, de asemenea, detaliat, metodele și tehniciile de formare a scafandrilor militari.

— În final, vreau să vă întreb care este opinia dumneavaoastră despre scafandrile militari români? Cât adevăr și cât „clișeu” este în afirmația că scafandrile români sunt foarte buni profesioniști dar sunt lipsiți, într-o oarecare măsură, de tehnica și aparatul necesară îndeplinirii misiunilor lor?

— Materialul care ne-a fost prezentat și tehnica arătată, metodele de lucru, toate acestea arată că scafandrile români sunt buni profesioniști. Nu există nici o îndoială asupra acestui lucru. În legătură cu a doua întrebare, repet, scafandrile români sunt profesioniști, chiar dacă nu au suficient material pentru mișuniile lor, dar aceasta este o problemă a țării și Marinei dumneavaoastră pentru că Marina Militară este cea care fixează misiunile scafandrilor săi. ■

Căpitanul Olivier Nastor, din partea C O M I S M E R (Comandamentul de organizare pentru activități de scufundare și intervenție sub apă, respectiv statul major francez care se ocupă cu definirea doctrinei și a posibilităților de intervenție pentru scafandri și de asemenea pentru

intervenții ale scafandrilor asistați de roboți) ne-a declarat: „În scurta săptămână pe care am petrecut-o la Constanța am evaluat capacitațile operaționale ale Centrului de scafandri și ale navelor care îi sunt subordonate. Vizita ne-a permis, de asemenea, să vedem materialul de aici - pentru că este prima oară când venim în România - care în cea mai mare parte este de proveniență franceză, funcționează și este încă performant. Cred că în urma activităților desfășurate aici vom ajunge la un parteneriat efectiv în viitor”. ■

Căpitan-comandorul dr. Ștefan Georgescu, ofițer în Statul Major al Centrului de scafandri, a avut amabilitatea să ne prezinte un scurt bilanț al acestei activități: „Vizita a avut drept scop cunoașterea reciprocă și găsirea de domenii de activitate pentru exercițiile care le vom desfășura în comun în perioada următoare. De asemenea, vizita a fost fructoasă, deoarece a dat posibilitatea delegației franceze să cunoască realitățile existente în Centrul de scafandri. Agenda pe care ne-am propus-o pentru viitor va fi dezvoltată cu ocazia vizitei pe care o delegație a Centrului de scafandri urmează să o facă în Franță, astfel încât din anul 2001 să trecem la desfășurarea în comun a unor exerciții de scufundare, atât după tehnologia și echipamentele de scufundare franceze, cât și după cele aflate în dotarea noastră. De fapt, această activitate continuă o mai veche colaborare care a existat între Centrul de scafandri și instituțiile cu specific subacvatic din Franță”. ■

MAREA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

NAVELE DRAGOARE DIN NOU ÎN LARGUL MĂRII

În perioada 16-18 mai, cinci nave ale Brigăzii de nave dragoare (comandată de comandorul dr. Paul Chiron), au ieșit în mare executând, în cadrul planului de pregătire pentru luptă, un complex program de exerciții menit să pună în lumină, prin testul sever al confruntării cu marea, gradul de instruire al echipajelor, modul în care ele sunt apte să-și îndeplinească misiunile încredințate. Așteptate, din păcate de atâtă vreme și considerate, pe bună dreptate, mult prea rare, aceste ieșiri în mare sunt pentru comandanți, ofițeri, maistri militari și simpli marinari - „momentul adevărului“, al confruntării concrete cu realitatea, singura ce dă măsura calității muncii lor. Continuatori ai unor bogate

și glorioase tradiții, oamenii echipajelor navelor dragoare sunt animați de dorința de a fi la înălțimea înaintașilor lor care, în clipele de cumpănă ale istoriei, au închis, cu „zăvoare“ letale, marea, în fața inamicului sau au menținut deschise căile navigabile ale țării, onorând pavilionul tricolor, de multe ori cu jertfa supremă, făcută chiar și după ce glasul sinistru al războiului tăcuse, dar urmele sale din adâncuri păndeau încă.

În rândurile ce urmează vom încerca să prezentăm cititorilor, cu ajutorul cătorva dintre oamenii care au participat la pregătirea și executarea actualei acțiuni a dragoarelor, scopul, obiectivele și câteva concluzii asupra exercițiului desfășurat.

Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE

Un complex program de exerciții

Constanța, 18 mai, ora 11.00. Două dintre navele dragoare participante la exercițiu - dragoarele de bază nr. 13 și nr. 14 - trec printre farurile ce străjuiesc intrarea în port și execută prompt, cu evidență siguranță, manevre de acostare la dana militară. Obosită, dar cu mulțumirea sufletească a datoriei împlinite ce se citește pe chipuri, oamenii de pe nave debarcă. Îl abordăm pe domnul căpitan-comandor **Mircea Rusmănică**, șeful de stat-major al Brigăzii nave dragoare (care pe parcursul zilelor destinate exercițiilor s-a aflat la bordul lui D.B.13) chiar în clipa în care („ingratitudinea“ profesiei de gazetar!) pune piciorul pe cheu. Îl rugăm să facă o scurtă apreciere a modului în care s-au desfășurat exercițiile, a rezultatelor și concluziilor desprinse în urma acestei activități.

„Au participat - ne spune domnia sa - cinci nave ale brigăzii - dragoarele maritime nr. 24 și 30, dragoarele de bază nr. 13 și 14 și dragorul de radă nr. 5. Zona în care s-au aflat navele în acest interval a fost travers Constanța și Midia, precum și Mangalia. Scopul exercițiului: executarea misiunilor de foc și a celor specifice navelor brigăzii (dragaj și minare), conform planului propriu de pregătire de luptă. S-au executat trageri de artilerie cu instalațiile artileristice de la bord și mitralierele; trageri de artilerie asupra țintelor navale și trageri pe ținte aeriene simulate. Cât privește misiunile specifice, pe parcursul zilelor și noptilor în care ne-am aflat pe mare, au avut loc misiuni de dragaj, de contact și fără contact, precum și misiuni de minare, cu nava izolată și în formăție.

Dar, să încercăm să refacem, pe scurt, „filmul“ activităților desfășurate. În prima zi, 16 mai, după ieșirea din port și sosirea în raioanele de pregătire pentru luptă și trageri, începând cu ora zece navele (primele patru amintite, cea de-a cincea executându-și programul travers Mangalia) au luat formăție pentru executarea ședințelor de trageri

asupra unei ținte navale. Inițial s-au efectuat tragerile pregătitoare, apoi s-a refăcut formația pentru exercitația tragerilor de luptă pentru calificative. În această activitate s-au remarcat echipajele dragoarelor maritime nr. 30 (comandant - locotenent-colonel Mircea Rusmănică, șeful de stat major al Brigăzii de nave dragoare

Căpitan-comandorul Mircea Rusmănică, șeful de stat major al Brigăzii de nave dragoare

Alexandru Mărșu) și nr. 24

(comandant - căpitan-comandorul **Vlad Iordache**) care au primit calificativul „Foarte bine“. Dragoarele de bază au executat căutarea, descoperirea și atacul unui submarin, cu bombe antisubmarin.

Tot în prima zi s-a desfășurat, cu toate navele, o misiune de dragare prin grenadare, în cadrul căreia s-a remarcat echipajul dragorului de bază nr. 13 comandat de căpitan-comandorul **Sorin Ichim**. În continuare, conform planului, dragoarele de bază au executat trageri de luptă asupra unei mine marine în derivă (efect maxim la țintă - dragorul de bază nr. 14, comandat de căpitan-comandorul **Constantin Buganu**) iar dragoarele maritime au efectuat trageri antiaeriene asupra unei ținte aeriene simulate.

Seară, navele au continuat, la ancoră, pregătirea de luptă travers Mamaia, comandanții antrenând echipajele pentru apărarea locului de staționare și respingerea unui atac cu scafandri, rezultatul activității fiind apreciat cu calificativul „Foarte bine“.

MAREA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

În zilele de 17 și 18 mai, navele au executat, practic continuu, misiuni de dragaj cu drăgile de contact și fără contact. Scopul propus a fost realizat - încercând să folosim fiecare oră petrecută în mare, oamenii s-au antrenat asiduu, efectul activității „pe viu” fiind clar vizibil, încă după cea de-a doua lansare a drăgilor. Remarcabilă a fost activitatea desfășurată pe timpul noptii - misiuni de minare individuale și în formații - de dragoarele de bază aflate sub comanda comandorului **Vasile Bulzan** (comandantul divizionului).

În cea de-a treia zi, după încheierea exercițiului, navele participante au intrat în siguranță în porturile de dislocare, comandanții și echipajele dovedind temeinice cunoștințe de navigație și executând în deplină siguranță manevrele respective.

La bord au fost ambarcați și opt aspiranți (anul V - Academia Navală) care își fac stagiul la noi și m-am bucurat să văd că au cunoștințe teoretice solide, că sunt foarte dornici să iasă în mare să învete, să execute activități practice. Am profitat de această ieșire ca să-mă integrăm la bord, pe specialități, ca și ajutori de comandanți ai unităților de luptă sau dublând ofițerii de cart. Pot să apreciez că s-au descurcat bine și îi așteptăm cu placere, peste câteva luni, la bord, la viitoarele lor locuri de muncă.

Pot spune, în concluzie, că în esență obiectivele au fost atinse, noi urmărind în primul rând, nu atât încadrarea perfectă în barem, ci antrenarea, instruirea în perfectă siguranță a echipajelor, fapt ce s-a realizat foarte bine. și ar putea fi și mai bine, dacă numărul ieșirilor în mare ar fi mai mare; oricum, față de 1999, când navele au ieșit, în medie, o singură zi, faptul că în 2000 am ieșit deja cinci zile (ultima activitate fiind cea pe care o încheiem acum) este un progres, lesne remarcat în pregătirea echipajelor.

Bătălia dură și continuă pentru „linia de plutire”

În portul militar Constanța, în așteptarea navelor ce urmau să se întoarcă de la activitate, l-am rugat pe domnul căpitan-comandor **Gheorghe Cobzarenco** (locțitor tehnic al comandantului divizionului, ofițer care, cu scurte întreruperi, se află în unitate din 1980, de la absolvirea Institutului Superior de Marină, ca șef de promoție) să ne vorbească despre starea tehnică - domnia sa fiind factorul cel mai autorizat în domeniul - a navelor unității, cunoscută fiind bătălia dură ce se poartă cu lipsa fondurilor și materialelor necesare menținerii lor „la linia de plutire”.

„În pofida dificultăților - ne spune interlocutorul nostru - pot să afirm, în deplină cunoștință de cauză - că starea tehnică a dragoarelor de bază e foarte bună, iar la putoare ea e bună, de asemenea, dar e condiționată de efectuarea andocărilor absolut necesare. Dar acest enunț - „stare bună” - înglobează în el un efort deosebit, uneori la limita sa superioară, făcut de oamenii navelor de a rezolva, cu forțe proprii, multitudinea problemelor tehnice, procurarea pieselor și echipamentelor necesare întreținerii. Cadrele din echipaje - ofițeri și maistri militari - privesc această bătălie pentru menținerea navelor la „linia de plutire” ca pe o bătălie pentru existență și nu-și crătușă eforturile. Poate are ceva dramatic și chiar - dacă nu cumva cuvântul e prea mare - eroic, această luptă cotidiană, anonimă, stresantă, cu lipsurile materiale de tot felul. și, poate de aceea este mai demnă de apreciat. Ca și faptul că sunt conștienți de adaptarea, din mers, la noutățile tehnice (un exemplu revelatoriu - strădania voluntară de a-și însuși cunoștințele de tehnică de calcul, sub îndrumarea cătorva ofițeri ce știu bine calculatorul și-și ajută, tot voluntar, colegii să se instruiască). și pentru ca aceste eforturi să nu fie zadarnice subliniez faptul că navele au nevoie urgentă de andocări pentru a nu se degradă.”

MAREA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

Aspiranții de azi, comandanți în secolul XXI

Pentru cei opt aspiranți - studenți în anul V ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, aflați în stagiul de practică la nave - participarea la exercițiile efectuate în mare de nave ale Brigăzii de nave dragoare a avut semnificația unei adevărate „anticamere” spre viitoarele lor locuri de muncă. Aceasta, fiindcă în scurt timp, după terminarea stagiului și susținerea examenelor de diplomă

Aspirant Laurențiu Lepădatu: „A fost o experiență deosebită pentru mine, ca și pentru colegii mei ce au așteptat cu nerăbdare confruntarea cu marea, cu servituitoarele presupuse de viață la bord în cadrul unui complex program - navigație, trageri cu tot armamentul, misiuni specifice navelor dragoare. Este a doua ieșire mai importantă în mare la care particip, prima fiind anul trecut când, alături de colegi, am luat parte la marșul Constanța - Brăila, efectuat la bordul navei 281.

La bordul dragorului de bază nr. 14, am primit misiunea să fiu ajutorul ofițerului de gardă; m-am aflat în comandă, navigația fiind specialitatea mea, cu ajutorul domnului căpitan **Emanuel Paraschiv**, secundul navei, încercând să intru, cât mai bine, „în rol”.

acești tineri se vor integra corpului de elită al Armatei României, pe care-l reprezintă ofițerii Marinei Militare. Unii dintre ei urcănd, poate ca „titulari”, chiar la bordul navelor cu care au ieșit acum în mare, spre a-și împlini destinul ce i-a chemat să îmbrățișeze această nobilă profesie.

Iată câteva gânduri, câteva impresii pe care ni le împărtășesc doi dintre aspiranți, în momentul revenirii la cheu, după participarea la ieșirea în mare a navelor dragoare.

Aspirant Adrian Năstase

Năstase: „Și eu, ca și colegul, sunt la a doua ieșire mai importantă pe mare, dar cea din care tocmai ne-am întors a avut cu totul altă semnificație. Dacă în timpul primului marș - cel efectuat anul trecut cu nava 281 de la Constanța la Brăila - întâlnirea cu marea și cu Dunărea reprezenta esența, acum a fost cu totul altceva. Am avut sentimentul că este „o repetiție generală” înainte de a ne lua în primire posturile la care vom fi în curând

repartizați. Am avut sentimentul primului pas în integrarea în viața de la bord, fapt datorat implicării noastre directe - desigur, „dublând” titilarii - în complexele activități desfășurate de nave pe timpul celor trei zile de exerciții. A fost, aşadar, un ultim și atât de util test (păcat că ele au fost așa de puține) înainte de momentul mult așteptat de noi toți - acela de „a intra în pâine”. ■

„AU VENIT AMERICANII”... LA BABADAG!

locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE

„Vin americanii!“ - aceste cuvinte, ce exprimau o dorință fierbinte, pe care o voiau realitate imediată - roșite, timp de cincizeci de ani, de milioane de români, și pentru care mulți au plătit cu ani grei în pușcările comuniste, desemnează azi o realitate, relevată după Revoluție, mai cu seamă odată cu semnarea de către România, a „Parteneriatului pentru Pace“. Vizitele militariilor americanii în România și ale celor români în Statele Unite ale Americii, participările la activități comune, au intrat, demult, în „peisajul“ ultimului deceniu.

Iată că, aflați în trecere prin Babadag remarcăm prezența militariilor americanii și în afara universului strict militar - la Școala generală numărul 1 și la Dispensarul numărul 1 Babadag. La școală observăm un grup de militari americani în plină activitate. Vorbind cu comandanțul lor, sergentul **Steven Boomer**, care ne spune: „Aparținem unei subunități de geniu a Marinei Militare a Statelor Unite și ne aflăm la Babadag de aproape o lună, oaspeți ai colegilor români. În paralel cu activitățile militare comune, comandanții noștri au hotărât să dăm o mână de ajutor la efectuarea lucrărilor de reparații la școală și dispensar. O facem cu placere, ca pe un mic cadou, mai ales pentru copiii de aici cu care ne-am împrietenit, ca de altfel și cu profesorii lor. Ne simțim bine în compania acestor oameni ospitalieri, veseli, care ne simpatizează“.

După cum ne spunea domnul profesor **Iulian Crăiniceanu**, directorul școlii - de altfel un excelent dascăl și gospodar al școlii - ajutorul militariilor americanii este apreciat cu căldură de profesorii și elevii școlii, de părinți. Acest ajutor s-a concretizat în lucrări de împrejmuire a școlii, de amenajare a bazei sportive și, mai ales, de reparații la instalațiile de calorifer, fapt pentru care gazdele sunt recunoscătoare militariilor americanii. ■

DESPRE REFORMA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR DE MARINĂ

ÎN SINTAGMA MAISTRU MILITAR DE MARINĂ - SCHIMBĂRI DE DRAGUL SCHIMBĂRII

Interviu cu domnul comandor **DAN LEAHU**, comandanțul Școlii de Maiștri a Marinei "Amiral Murgescu"

Mai în glumă, mai în serios, printre marinari, cam de pe vremea când au apărut vapoarele cu aburi se perpetuează o zicală, necontrazisă de nimeni până în prezent: "Merge mașina, merge marina". Nici noi nu ne propunem să avem vreo obiecție. Dimpotrivă. Am mai adăuga faptul că, la bordul navelor, mașina (să înțelegem prin acest termen tot ce este mecanism, fie mecanic fie electric sau electronic) merge pentru că cineva știe să o întrețină, să o exploateze sau să o repare, la nevoie. Așadar, iată că datorită

acestui CINEVA, merge mașina și... (revenind la zicala marinărească) merge și marina. Acest CINEVA are însă și un nume: **MAISTRUL MILITAR**, sintagmă ce desemnează o categorie de cadre militare de marină foarte apreciată și respectată (absolut pe bună dreptate) de marinari, de la soldat la amiral. I-am cunoscut, personal, pe mulți dintre maiștrii militari de la bordul navelor noastre de-a lungul carierei și aş sintetiza calitățile moral - profesionale ale acestor marinari, în trei cuvinte: **PROFESSIONALISM, DEVOTAMENT, ONOARE**.

Nu doresc însă să face comentarii sterile pe această temă. De o bună bucată de vreme însă sunt martorul unor frământări, de loc izolate. Aș spune chiar că frământările au cuprins cvasitotalitatea acestei categorii de militari - maiștrii militari de marină - și nu numai pe ei, legate

de unele schimbări ce se produc în cadrul reformei sistemului militar. Se știe că și învățământul de marină se află în plină reformă care aduce (sau ar trebui să aducă) schimbări pozitive. Și totuși, afirmam mai sus că se manifestă printre maiștrii militari de marină o stare de neliniște. Cauza acesteia poate, multora li s-ar părea banală. Este vorba de transformarea (sau asimilarea) categoriei de maiștri militari în cea de subofițeri. Personal, cunoscându-le foarte bine demersurile pe care le-au făcut pentru a-și apăra un drept, dreptul de a se numi **MAISTRU MILITAR DE MARINĂ**, pe care l-au dobândit într-o existență de peste un secol în această calitate, nu măs hazarda în a-i diminua importanța.

Pe de altă parte, ca militari, nu avem dreptul de a comenta hotărârile superioare. Și totuși, sunt justificate frământările de care pomeneam mai sus? Ar mai fi ceva de clarificat? Sau poate ceva de făcut? Pentru a găsi răspuns la aceste întrebări dar și la altele pe această temă, m-am adresat unei personalități, în măsură să aducă unele clarificări, domnul comandor Dan Leahu, comandanțul Școlii de Maiștri Militari a Marinei, "Amiral Ion Murgescu"

Comandorul Dan Leahu

— Domnule comandor, după cum știm cu toții, Armata României, Marina Militară și, implicit și instituția de învățământ pe care o conduceți, traversează o perioadă de reforme, aș afirma, de esență, în toate domeniile. Aș dori, pentru început, să-mi spuneți în ce constă reforma care se preconizează și făcută în cadrul Școlii de Maiștri Militari a Marinei "Amiral Ion Murgescu"?

— Evoluția actuală a sistemului învățământului militar are la bază o concepție aprobată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării la data de 13 iunie 1995. Școala de Maiștri Militari "Amiral Ion Murgescu", în concordanță cu această Hotărâre CSAT, are misiunea de a pregăti maiștri militari pentru Forțele Navale prin învățământ tehnic de specialitate de nivel postliceal și de a perfecționa pregătirea maiștrilor militari de marină prin cursuri de carieră.

Pregătirea se face prin două filiere. Prima, este **filierea directă** pentru absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat, cu durata de trei ani, ecuația de formare presupunând: **PREGĂTIRE MILITARĂ DE BAZĂ** (pregătire militară generală + pregătire în domeniul conducerii militare) + **PREGĂTIRE MILITARĂ DE SPECIALITATE** (pregătire științifică fundamentală + pregătire militară de profil + pregătire militară de nivel). Cea de a doua este **filierea indirectă** cu durata de doi ani pentru cursanți proveniți din rândul militarilor angajați pe bază

de contract, absolvenți cu diplomă de bacalaureat, ecuația de formare presupunând: **PREGĂTIRE MILITARĂ** (pregătire militară generală + pregătire în domeniul structurilor militare mici) + **PREGĂTIRE FUNDAMENTALĂ PENTRU SPECIALIZARE POSTLICEALĂ + PREGĂTIRE MILITARĂ DE SPECIALITATE**. Școala mai efectuează perfecționarea și specializarea ulterioară prin cursuri de carieră și nivel în arma marină a maiștrilor militari și subofițerilor. Asigură totodată examenul de grad pentru maiștrii militari clasa I, potrivit Legii 80/1995 și formarea subofițerilor în rezervă din rândul absolvenților de învățământ superior.

De asemenea, școala mai este în măsură să realizeze specializarea și perfectionarea ulterioară a militarilor angajați pe bază de contract în diverse specialități de marină.

În afara celor arătate aş mai adăuga faptul că se mai prefigurează o "reformă", în sensul substituirii gradului de maistru militar cu cel de subofițer.

— **Ați anticipat una din problemele esențiale pentru care v-am abordat. Problema substituirii gradului de maistru militar cu cel de subofițer. În acest caz dispără un întreg corp de cadre ce are, după știința mea, o tradiție de peste un secol. Este la fel de adevărat că aceasta reprezintă deja o problemă pentru întregul corp de maistri militari. Ce ne puteți spune despre schimbarea statutului tradițional al acestei categorii de cadre din Marină?**

— Fără îndoială sunt la curent cu problemele acestor marinari, cu care am colaborat peste două decenii la

îndoială că acesta a reprezentat acul de naștere al școlii de azi, din acel moment putându-se vorbi de o profesie distinctă în cadrul celor legate de nave, militare sau civile, de navigația pe apă, în general, **profesia de maistru de marină.**

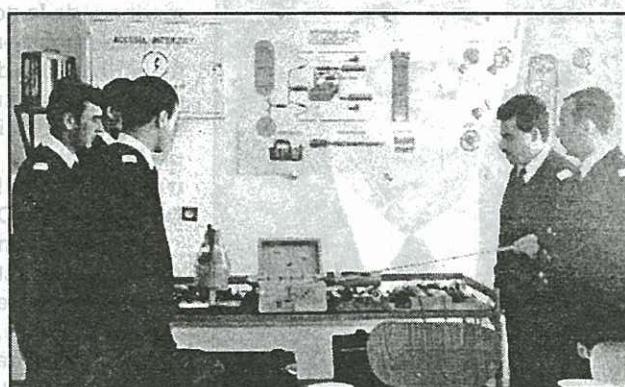
Un pas distinct în evoluția acestei profesiuni a fost marcat la 6 mai 1909 când regele Carol I a semnat Înaltul Decret nr. 1620, consfințind, astfel, apariția Corpului Maiștrilor Militari în istoria Marinei Române.

O tradiție de peste un secol în statutul acestei profesiuni, consider că trebuie tratată cu mult mai multă atenție atunci când este vorba de schimbarea ei. Consider că această schimbare nu poate fi făcută "dintr-un condei". Efectele pozitive ca urmare a reformei învățământului de marină se văd deja. Nu văd însă nici un efect pozitiv în faptul că se schimbă statutul maistrului de marină cu cel de subofițer. Dimpotrivă, cred că în condițiile de azi când cariera militară nu mai este "pe viață" ea putând fi întreruptă din motive

flete NATO. Pentru a ne "înțelege" mai bine. Să zicem că în alte flote sunt subofițeri. De ce un subofițer nu ar avea un corespondent, un "maistru militar"? Chiar în armata noastră, dar și în altele, sunt grade diferite la armata de uscat cu cele de la marină sau aviație, cum ar fi spre exemplu, gradul de maior și cel de locotenent comandor.

— **Din cîte cunosc, o astfel de "aliniere" pentru o mai bună "înțelegere" a mai existat atât la maistri cât și la ofițerii de marină, dar iată că s-a revenit la valorile tradiționale ale Marinei Române.**

— Aveți dreptate. Prin anii '50, tot pentru a ne "înțelege" mai bine cu cadrele de la bordul navelor sovietice, maistrii militari s-au trezit peste noapte "kartnici" iar ofițerii superiori, căpitanii de rangul... Pentru maistri a durat acest lucru doar câțiva ani dar pentru ofițeri până la apariția Legii 80/1995. Curios este faptul că există persoane (evidență din marină și în totală necunoștință de cauză) care susțin că aceste structuri sunt de sorginte sovietică. Cele

bordul navelor, iar acum, în calitatea pe care o am încerc să îndrum pregătirea celor ce au optat pentru profesia de maistru militar și perfectionarea pregătirii, absolut necesară pe parcursul carierei și activității la bord.

V-ați referit la statutul tradițional al maistrului militar. Pentru a putea da un răspuns cât de cât complet la întrebarea pusă aș dori să fac un scurt recurs la istoricul acestei categorii profesionale și al instituției care i-a pregătit și îi pregătește. În baza Decretului nr. 1093 din 26 februarie 1896 de reorganizare a flotilei, la 8 octombrie 1897 a luat ființă "Școala de Submecanici și Submaestri de Marină" care "forma submecanici pentru bastimentele Marinei de Război și de Comerț și submaestri pentru atelierele respective". Nu mai începe

neimputabile cadrului militar, un maistru de marină care are deja un corespondent socioprofesional în viața civilă va putea mult mai ușor să se reintegreze în muncă. Este doar un aspect. Mai pe scurt, consider că în această privință schimbările se produc doar de dragul schimbării. Dovada elocventă o constituie reacția cvasitotalității maistrilor care pledează pentru menținerea corpului maistrilor de marină în această formă. Gradul de maistru militar este, totuși, dobândit în urma unei perioade de școlarizare de trei ani, care să le asigure un minimum de cunoștințe necesare la bordul navelor militare.

— **Care au fost argumentele pentru care se schimbă denumirea de maistru în cel de subofițer?**

— Au existat, evident, argumente ca de pildă alinarea la alte armate și

arătate mai sus mă scutesc de comentarii.

— **Există vreun căștig prin schimbarea statutului maistrului militar?**

— Nici unul.

— **Există vreo pierdere dacă maistrii militari și-ar păstra statutul?**

— Nici una.

— **S-au făcut demersuri în legătură cu schimbarea statutului maistrilor militari?**

— Fiind o problemă cu serioase consecințe, au fost trimise rapoarte și memorii la toate forurile în drept, atât din partea Statului Major al Forțelor Navale cât și din partea Școlii de Maiștri, a Ligii Maiștrilor de Marină și chiar a Ligii Navale Române prin domnul viceamiral Victor Bogdan căruia îi mulțumim sincer pentru sprijinul acordat. Răspunsurile primite

au avut argumente total neconvincătoare pentru noi. În final, nu s-a schimbat nimic. (Pentru a mă convinge, domnia sa mi-a pus la dispoziție atât memoriile și rapoartele cât și răspunsurile oficiale primite. Răspunsuri de complezență, neconvincătoare și... „rămâne cum am stabilit“. I.D.)

– Aveți deja o promoție de subofițeri proveniți prin filieră indirectă. Ce ne puteți spune despre aceștia?

– Începând cu anul 1999 școala a început pregătirea viitoarelor cadre prin filieră indirectă a militarilor angajați pe bază de contract. După trei luni de școală s-a primit ordinul de avansare a acestora la gradul de sergent major. Li s-a schimbat statutul, trecând în rândul cadrelor militare. Acest lucru s-a produs numai în formă, nu și în conținut. Nu mă poate nimeni convinge că acest subofițer este în măsură să și asume toate responsabilitățile

Sediul Școlii de Maștri Militari a Marinei „Amiral Ion Murgescu“

necesare sau că are pregătirea corespunzătoare. Mai mult, s-au încălcătat cel puțin două legi: Legea

Învățământului care la Capitolul X, art. 97 prevede formarea maștrilor militari în învățământul postliceal, distinct de cel al subofițerilor și Legea 80/1995. Aceste legi nu au fost modificate.

– Domnule comandor, în final, totuși de ce maistru în Marina Militară?

– Poate că, la prima vedere, ideea susținerii corpului maștrilor militari în marină ar putea să pară - mai ales pentru neavizați - reacția unui orgoliu rănit, al unei mândrii șifonate de perspectiva pierderii statutului profesional și moral căștiagat greu, după ani de muncă și sacrificiu. Pe de altă parte, ni se pare cel puțin îndoioanelnică și motivația celor ce susțin desființarea corpului maștrilor militari, pentru simplul motiv că „așa este în armatele moderne”.

Să presupunem că „așa este în armatele moderne”, deși existența *warrant officer*-ilor și a *petty officer*-ilor în unele state membre NATO contrazice această afirmație. Nu putem totuși să nu observăm că, în occident, personalul care deservește tehnica și care o exploatează, nu are nici un fel de atribuții privind întreținerea sau, mai mult, repararea acestela. De ce? Foarte simplu! Deoarece aceștia rezolvă problemele inerente care apar cu un personal ultraspecializat, instruit într-o altă instituție de învățământ și care nu are nici o legătură cu corpul subofițerilor. Acest personal în Armata Română nu poate fi altul decât segmentul de cadre „maștri militari”

– Vă mulțumesc în numele cititorilor revistei „Marina Română”.

Comandor dr.
Ioan DAMASCHIN

Crezul maistrului militar de marină

"Cred în misiunea ce-mi revine în calitate de maistru militar și sunt mandru că aparțin unui corp de cadre cu responsabilități tehnice deosebite în Marina Militară."

"Credințios devizei Onoare – Demnitate – Sacrificiu, oriunde md voi află, indiferent de situație, nu voi uită că sunt român."

*"Cu credință, dăruire și abnegare, servesc România, Patria Mea.
Așa să-mi ajute Dumnezeu!"*

ANUL 1909

193

No. 11

I. D. Nr. 1.020 din 6 Maiu a.c., relativ la maestri militari șefi de specialitate din marină.

(Direcția 5 marină).

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de răboiu sub Nr. 316,

Am decretat și decretăm:

Art. 1. — Maestri militari șefi de specialitate sunt auxiliari ai ofițerilor de marină la bord, și pot fi întrebuințați la nevoie în loc de ofițeri, ca șefi de magazii, depozite și ateliere pentru păstrarea și administrarea materialelor mari și după cum urmează:

a) Ajutor sau înlocuitorii ai ofițerilor, având sub conducerea lor directă instrucția tehnică și militară a personalului, întreținerea și contabilitatea materialului;

b) Ajutor al ofițerului de cart sau șef de cart;

c) Săcud sau comandanț și șef de mașini pe vasela mică sau unde lipesc ofițeri;

d) Ajutor sau șef de posturi izolate, baterii de coastă, depozite de armament sau materiale, stațuni radio-telegrafice, etc.

INALTUL DECRET NR. 1620 DIN ANUL 1909

PRIN CARE IA NAȘTERE CORPUL
MAESTRILOR MILITARI DE MARINĂ

TEHNOMAR - 2000

A 27-a sesiune de comunicări a cercurilor științifice și tehnico-aplicative studențești

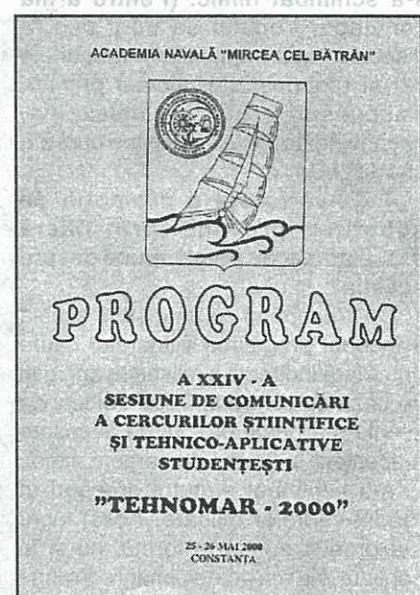
Mariana PĂVĂLOIU

Preț de două zile, 25 - 26 mai a.c., studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Facultatea de Marină Militară și Facultatea de Marină Civilă, s-au confruntat pe tărâm științific cu colegii veniți din țară și străinătate. Invitații aparțin unor centre universitare cu tradiție: Universitatea din București, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Academia Forțelor de Uscăt „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, Universitatea „Transilvania” și Academia Aviației și Apărării Antiaeriene „Henri Coandă” din Brașov, Universitatea Petrol - Gaze Ploiești, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Universitatea „Ovidius” și Universitatea Maritimă Constanța. Din străinătate, au răspuns invitației, trimișindu-și reprezentanți, Universitatea Tehnică Maritimă Tuzla - Istanbul și Școala Navală din Brest, cu care relațiile navale militare românești datează de pe vremea lui Cuza-Vodă, când tinerii Nicolae Dimitrescu-Maican și Ion Murgescu erau selectați pentru a se instrui la Brest în ale marinăriei. Alegerea a fost fericită de ambele părți, cei doi au fost comandanți ai flotilei și, la vreme de război, 1877 - 1878, și-au arătat destoinicia. În timp, tradiția a fost continuată, amplificându-se cu Toulon, Paris, Cherbourg ...

Cei 264 de studenți ai instituției găzdui, îndrumați cu înțelegere și competență de dascălii lor, au elaborat și susținut 218 comunicări. Cuvântul de deschidere a fost rostit de domnul căpitan-comandor **Niculae Vâlsan**, din Academia Navală, sesiunea fiind salutată de însuși șeful Statului Major al Forțelor Navale, domnul viceamiral **Traian Atanasiu**.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat pe opt secțiuni, astfel: Navigație și transport naval; Electrotehnică, echipamente electrotehnice și radioelectronică; Mașini termice, sisteme, instalații și automatizări navale; Matematică-informatică; Mecanica navei și a structurilor navale; Științe sociale, economice și umane; Limbi străine; Arme de marină.

În a doua zi, la propunerea secțiunilor, au fost premiate cele mai bune comunicări de către conducerea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Pentru mulți dintre participanți, a fost și va rămâne prima comunicare științifică, păstrându-și locul în amintirile de student... ■

JURNAL NIPON PE INTERNET (II)

Informațiile despre Japonia ne fascinează, indiferent de domeniul din care provin - artă, cultură, învățământ, literatură, turism și.a. De la cărturarul Nicolae Milescu-Spătaru, care în „Descrierea Chinei” dedica ultimul capitol „Descrierii vestitei și marii insule a japonezilor și ce se află acolo” (1675-1676), datele furnizate de români din Imperiul Soarelui Răsare continuă, autorii fiind de profesii diferite: inginerul Basil Assan, economistul Nicolae Xenopol, locotenent-colonelul C. Arion, scriitorul Ivan Timus, lingvistul Radu Flondor - autorul primului „Dicționar japoно-român” și exemplele pot continua.

Astăzi, la sfârșit de mileniu, primim vești de la Yokosuka, pe Internet. Corespondența poartă semnătura studentului Cristian Luțăș, aflat la studii la Academia Națională de Apărare a Japoniei. La nici 20 de ani, Cristi se dovedește a fi un observator realist, care răspunde prompt și succint la întrebări. După două săptămâni de

ședere între niponi a învățat să mănânce cu bețele „toată ziua”. În dormitor mai are doi colegi japonezi, care-l ajută să învețe limba și tot cu ei împarte sala de studiu, unde fiecare își are computerul său. Diurna primită pe o jumătate de lună, adică 1.000 de dolari, a depus-o în bancă și planurile de cheltuieli sunt legate de aparatul electronică, dar și componente ce-l ajută să asambleze navomodelle.

Legat de viața civilă, a observat că deși „nivelul de trai al japonezilor este, în general, scăzut, ei trăiesc mult mai bine decât noi”. „Nu este televizor în cameră și mă uit doar când mă duc la Tokyo. Am fost două zile acolo. Am mers într-un cartier plin numai cu electronice. Este renumit în întreaga lume, Akihabara, unde prețurile sunt destul de mici în comparație cu restul orașului. Un microprocesor de 300 Mhz costă 7.500 yeni, adică 75 de dolari.

Tinuta este de culoare albastru închis, iar petlițele de pe guler reprezintă emblema școlii - un vultur. Uniforma

Concursurile sportive și militar-aplicative de vară UN ONORANT REZULTAT PENTRU STUDENȚII MARINARI

Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE

Ediția de vară din acest an a Concursurilor sportive și militar-aplicative - prestigioasă manifestare, prin anvergura sa națională și prin semnificația sa - a avut loc, în perioada 7-13 mai, la Sibiu. La „startul” întrecerilor s-au „aliniat” loturi reprezentative ale instituțiilor militare de învățământ superior - Academia Forțelor de Uscăt „Nicolae Bălcescu”, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Academia Aviației și Apărării Antiaeriene „Henri Coandă” din Brașov și Academia Tehnică Militară București - și ale școlilor de subofițeri și maștri militari din Pitești, Mediaș și Constanța.

Tinerii sportivi militari care și-au disputat, ca întotdeauna, cu tot sufletul, „întâietatea”, au participat la probele tradiționale ale concursurilor - atletism, înot, judo, jocuri (baschet, handbal, volei) și probe militare (patrulă, triatlon, duel de foc).

Alcătuit din 55 de membri (studenți la facultățile militare și civile) lotul reprezentativ al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” condus de comandorul **Florin Tătaru**, șef de lot, căpitan-comandorul **Ilie Bratu** (șeful catedrei de sport din Academie) și de profesori ai catedrei a obținut

un frumos succes, urcând pe podiumul premianților, pe locul trei în clasamentul general. Rezultatul este cu atât mai onorant cu cât „adversarii” au fost redutabili iar „baza de selecție” a studenților marinari este mult mai restrânsă decât cea a colegilor din Sibiu sau Brașov.

S-au remarcat, în mod deosebit, componenții echipei de judo, care a ocupat locul I la această disciplină - studentul **Laurențiu Pușcașu**, aspirantul **Adrian Geantă**, studenții **Bogdan Ioniță**, **Robert Tomescu**, **Alin Crețu** și **Ilcher Bechir**.

La înot echipa studenților marinari a ocupat locul al II-lea (evidențiați - aspirant **Daniel Rotariu** și studentul **Dorin Corduneanu**) iar la atletism, locul al III-lea (s-au remarcat aspirantul **Mircea Oprescu** și studentul **Laurențiu Necula**). ■

pentru interior, în sezonul iarnă-primăvară este de culoare verde. Pentru sfârșitul săptămânii sunt invitat să merg într-o excursie cu familiile de la ambasadă. Dacă trec testul uniformei, pot pleca. Aceasta constă în: uniforma să fie la dungă și foarte curată, să am la mine batistă, portofelul, servetele și, bineînțeles, actele. În tot ceea ce fac japonezii sunt meticuloși, perfectioniști. Pe noi, studenții din anul I ne controlă studenții din anul IV. În dormitor și sala de studiu dau cu mătura în fiecare dimineață.

În oraș am voie numai sămbăta și duminica și tot atunci pot umbria îmbrăcat civil.

Colegi mă strigă Chris, dar înscrisul ce-l port pe piept este Rutas.

Păstele l-am petrecut la ambasada României din Tokyo. Printre membrii ambasadei am întâlnit un absolvent al Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, în anul 1985. Ni s-a servit mâncarea tradițională, cu ouă roșii, dar mi-a lipsit salata boeuf făcută de mama.

A doua zi de Paști am fost pe GHINZA, strada cea mai scumpă, nu din Tokyo, ci din lume. Parcă era zi, atât era de luminată. Mi-a arătat colonelul și unde se află un

restaurant cu specific românesc, dar bineînțeles cam scump, că doar eram pe Ghinza.. Un prânz se ridică apoximativ la 3.500-4.000 de yenii (35-45 dolari), iar seara este și mai scump.

După asta am fost și am vizitat o clădire a secolului 21 - Tokyo Forum. Este de fapt un complex de clădiri cu o formă mai ciudată care are acoperișul sub forma unui fund de barcă, cu coaste și cu tot ce trebuie. Interiorul este numai din sticlă și otel. Din clădirea principală ies culoare care duc la niște săli de conferințe enorme. și totul strălucește de curătenie. De fapt este aşa peste tot. Pe străzi, în magazine, și nu vezi pe unul care să facă mizerie. Toți respectă munca celuilalt. După asta am plecat la ambasadă, am mâncat și ne-am culcat.

Duminică m-am întors la Academie, am mâncat și am trecut la calculator. După ce termin mesajul trebuie să mă apuc de învățat, că măine am test la Kinji. Cam asta a fost vacanța mea.

Cristi“

Mesajele ce vom avea bucuria să le primim vor face, în continuare, subiectul relatărilor. ■

FLOTA SPANIOLĂ „PE RADAR“

ARMADA ESPAÑOLA

Portavionul Principe de Asturias

Căpitan
Costel SUSANU

Coastele iberice aflate sub controlul Spaniei au aproximativ 5.000 km, de la Vigo la Bilbao (Golful Biscaya) și de la Barcelona (în Baleare), prin strâmtoarea Gibraltar, la Huleva, în Atlanticul de Nord, informează revista **Jane's Navy International** (aprilie 2000) în debutul articolului „Spain's versatile fleet at the ready“.

Peste 90% din comerțul internațional al Spaniei se face cu ajutorul navelor comerciale, prin 17 porturi mari în țară și 2 în Insulele Canare.

Comandamentul Flotei se află la Rota (Cádiz) și coordonează 4 comandamente operaționale: Zona Maritimă Cantábrico (Ferrol), Zona Maritimă Estrecho (San Fernando), Zona Maritimă a Mediteranei (Cartagena) și Zona Maritimă a Canarelor (Las Palmas). La fiecare dintre acestea funcționează un Centru al Operațiilor Navale iar logistica și planificarea forțelor se desfășoară prin Jurisdicția Centrală din Madrid.

Armada Española operează prin 4 baze principale, aflate în cele 4 Zone Maritime. La Rota (Cádiz) este dislocat Grupul de Luptă Alpha, principala componentă a flotei pentru proiectarea puterii maritime. Aici se află nava-amiral a flotei, **Principe de Asturias**, singurul portavion din dotare (17.000 tone), flotila de aviație care include unitatea

aeriană ambarcată și celelalte mijloace aeriene de transport, căutare-salvare și supraveghere. Din Grupul Alpha face parte și divizionul 41 de escortă, compus din 6 fregate purtătoare de rachete ghidate din clasa *Santa María*.

Grupul de Luptă Delta este specializat în operații expeditionare și este dislocat la Puntales (Cádiz), unde sunt și principalele platforme amfibii: **Aragón** (L 22), **Pizarro** (L 42), **Hernán Cortés** (L 41) și **Galicia** (L 51). În sud-est, la San Fernando, se află Comandamentul Infanteriei Marine.

În Marea Mediterană (Cartagena), 6 fregate din clasa *Descubierta* au misiunea de protecție a traficului maritim costier și a liniilor de comunicații pe mare. Tot la Cartagena se află forță de luptă împotriva minelor și flotila de submarine.

Componenta aeriană

Portavionul **Principe de Asturias**, construit la Bazán, a intrat în serviciu în 1988. Puntea de zbor are lungimea 175,3 m și lățimea 29 m. La bord se află 6 avioane *Harrier* cu decolare/aterizare pe distanțe scurte, 2-4 elicoptere *Agusta* și (sau) 2 elicoptere *Seahawk*. Capacitatea operațională maximă este de 29 avioane (17 în hangar și 12 pe punte) dar în situații de criză aceasta poate fi mărită la 37 avioane.

Escadronul 3: 10 elicoptere *Agusta* care îndeplinesc misiuni de căutare-salvare, sprijin al

FLOTA SPANIOLĂ „PE RADAR”

Şeful Statului Major al Marinei Regale Spaniole apreciază:

„România a făcut progrese remarcabile“

Interviu cu amiralul Antonio Moreno Barbera

Fiind cuprinsă în planul de cooperare militară dintre Armata României și Forțele Armate ale Regatului Spaniei, vizita șefului Statului Major al Marinei Regale Spaniole, amiral Antonio Moreno Barbera, s-a desfășurat în perioada 10-14 mai a.c. Programul a debutat cu primirea oficială la Statul Major al Fortelor Navale unde au fost prezentate organizarea și misiunile structurilor din compunerea acestuia și s-au purtat discuții pe tema cooperării dintre forțele navale ale celor două state. În continuare au fost vizitate unități reprezentative - Centrul de Scafandri, distrugătorul MĂRĂŞEŞTI, submarinul DELFINUL, Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ - și a fost făcută o informare referitoare la Flotila de Dunăre „Mihail Kogălniceanu“. La sfârșitul vizitei oaspețele spaniol ne-a acordat un interviu.

– Domnule amiral, care este cea mai importantă impresie pe care o puteți exprima în legătură cu vizita dumneavoastră în România?

– Prima mea impresie este că România face un mare efort în modernizarea țării, în general și a reușit să obțină, deja, progrese remarcabile. În urma discuțiilor și a vizitelor pe care le-am făcut am constatat că și în privința Marinei Militare există preocupări pentru ca aceasta să devină o forță echilibrată, capabilă să-și îndeplinească misiunile în Marea Neagră și la Dunăre.

– Ați reușit să vă atingeți obiectivele?

– Cu siguranță, da. Obiectivul principal este extinderea și diversificarea schimburilor bilaterale cu prietenii noștri din Europa. Consider că vizita mea în România a fost productivă din acest punct de vedere. De asemenea, a fost o placere să mă întâlnesc cu colegul meu, viceamiralul Traian Atanasiu, șeful Statului Major al Fortelor Navale.

– În ce direcții concrete credeți că se pot extinde și diversifica relațiile dintre cele două marine?

– Avem deja multe legături operaționale și acestea se regăsesc în programul Parteneriatului pentru Pace, inițiat de NATO. Am participat la multe exerciții împreună, în special cu scafandri militari care cred că se află la înălțimea standardelor actuale. Un alt domeniu în care putem coopera

este cel al luptei împotriva minelor, unde putem să sprijinim programul românesc de modernizare a navelor și sistemelor destinate îndeplinirii unor astfel de misiuni.

– Care sunt prioritățile Marinei Regale Spaniole în acest an?

– Cel mai important proiect în acest moment este cel al noilor fregate dotate cu sisteme AEGIS. Dezvoltăm, de asemenea, programe pentru construirea unui nou vânător de mine (la Cartagena) și, în viitor apropiat, a unui nou tip de submarin care să le înlocuiască pe cele din clasa Delfin. Intenționăm să avem în continuare o flotă echilibrată capabilă să apere interesele pe mare ale Spaniei și să-și îndeplinească misiunile care-i revin în cadrul NATO.

operațiunilor amfibii și realimentare pe mare.

Escadronul 4: 3 avioane ușoare Cessna Citation, pentru misiuni de supraveghere maritimă, transport, evacuare de urgență și fotografie aeriană.

Escadronul 5: 12 elicoptere Sikorski Sea King, dintre care 9 pentru misiuni antisubmarin și 2 pentru avertizare timpurie. Unul dintre acestea s-a prăbușit în timpul unor exerciții pe timp de noapte.

Escadronul 6: 10 elicoptere Hughes sunt folosite pentru antrenarea noilor piloți, operațiuni de căutare-salvare, controlul traficului maritim și pentru realimentare verticală.

Escadronul 9: 17 avioane Harrier armate cu rachete Sidewinder și Maverick.

Escadronul 10: 6 elicoptere Lamps, achiziționate în anii 1988-1989, pentru a fi ambarcate la bordul celor 6 fregate din clasa Santa Maria.

Forțele Aeriene Spaniole acoperă o mare arie de supraveghere folosind 7 avioane de patrulare maritimă Orion. În Atlantic aceste misiuni sunt asigurate de 8 avioane Aviocar iar în Canare operează 3 Fokker F 27 și 14 elicoptere Super Puma.

FLOTA SPANIOLĂ „PE RADAR“

Avion AV-8B Harrier

Flota de suprafață

 Pentru asigurarea misiunilor de escortă și sprijin, 17 fregate purtătoare de rachete ghidate se află în dotarea a 3 divizioane, distribuite geografic:

Divizionul 21: 6 fregate de 1.666 tone din clasa **Descubierta** (F 31): **Diana** (F 32), **Infanta Elena** (F 33), **Infanta Cristina** (F34), **Cazadora** (F 35) și **Vencedora** (F 36). Acestea au fost construite la Bazán, între 1974-1978 și sunt clasificate oficial corvete.

Divizionul 31: 5 fregate de 3.350 tone din clasa **Baleares** (F 70), al căror design general este asemănător cu cel al clasei americane *Knox*.

Divizionul 41: are în compunere cele mai moderne nave de suprafață: 6 fregate de 3.610 tone din clasa **Santa María** (F 81) - **Victoria** (F 82), **Numancia** (F 83), **Reina Sofía** (F 84), **Navarra** (F

85) și **Canarias** (F 86). Sunt construite după proiectul clasei de fregate americane *Oliver Hazard Perry*, armate cu rachete *Harpoon* și *Standard* și sunt integrate în structurile NATO STANAVFORMED și STANAVFORLANT.

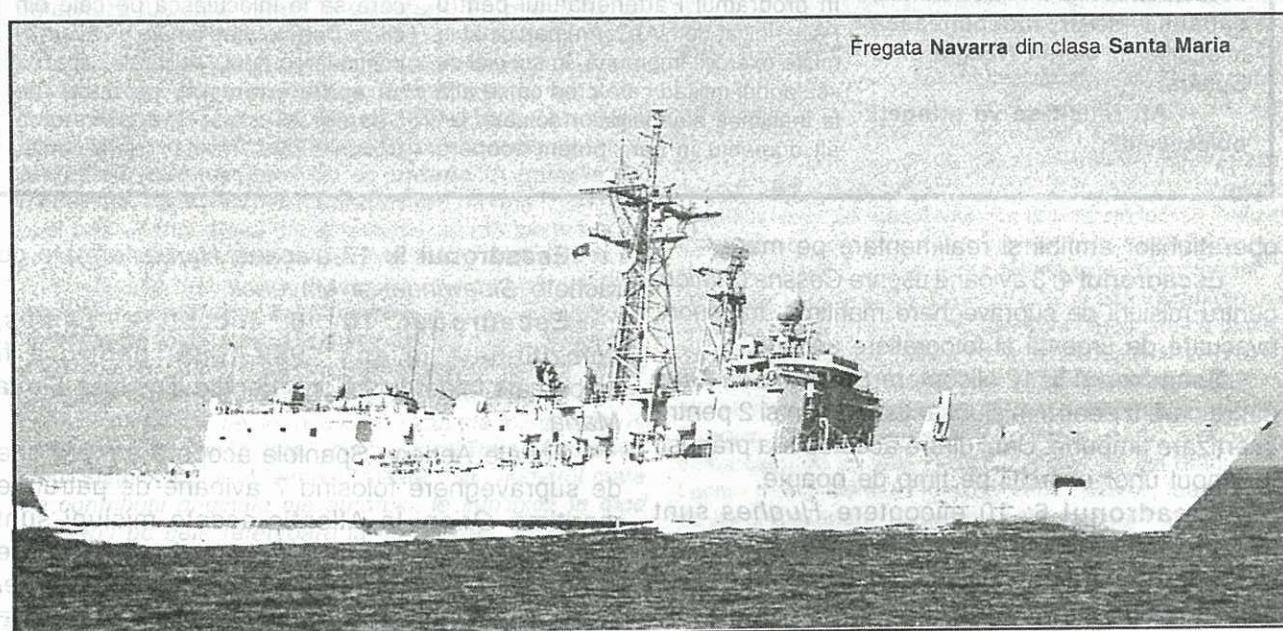
Fregatele F-100 vor compune viitoarea forță de escortă și sprijin, ca urmare a unui program dezvoltat în comun cu Germania și Olanda. Proiectul, în valoare de 1,8 miliarde \$, va face ca Spania să posede a treia flotă din lume care folosește sistemul AEGIS, pentru controlul luptei. Astfel, au fost comandate 4 fregate F-100, de 5.800 tone: **Alvaro de Bazán** (F 100), **Roger de Lauria** (F 101), **Blas de Lezo** (F 103) și **Mendez Nuñez** (F 104). Acestea le vor înlocui pe cele din clasa *Baleares*, în perioada 2002-2007.

Submarinele

Flotila de submarine are baza la Cartagena și este compusă din 4 submarine din clasa **Delfín** (Daphne) și 4 din clasa **Galerna** (Agosta). Cele din clasa **Delfín** (S 61) sunt **Tonina** (S 62), **Marsopa** (S 63) și **Narval** (S 64) sunt identice cu clasa franceză *Daphne* și au fost construite la Bazán în anii '70, având deplasamentul de 1.043 tone.

Din clasa **Galerna** (S 71) fac parte submarinele **Sciroco** (S 72), **Mistral** (S 73) și **Tramontana** (S 74) care au fost construite în 1975-1977, tot la

Fregata Navarra din clasa Santa María

FLOTA SPANIOLĂ „PE RADAR“

Bazán și au deplasamentul de 1.740 tone. De-a lungul timpului, au fost modernizate sistemele de sonar, bateriile și controlul torpilelor.

Se află în curs de derulare un program de construire, împreună cu Franța, a unui nou submarin de nouă generație, din clasa **Scorpene**. La un cost de aproximativ 200 milioane \$ / unitate, Spania intenționează să achiziționeze 4 astfel de submarine, care să le înlocuiască pe cele din clasa **Delfin**.

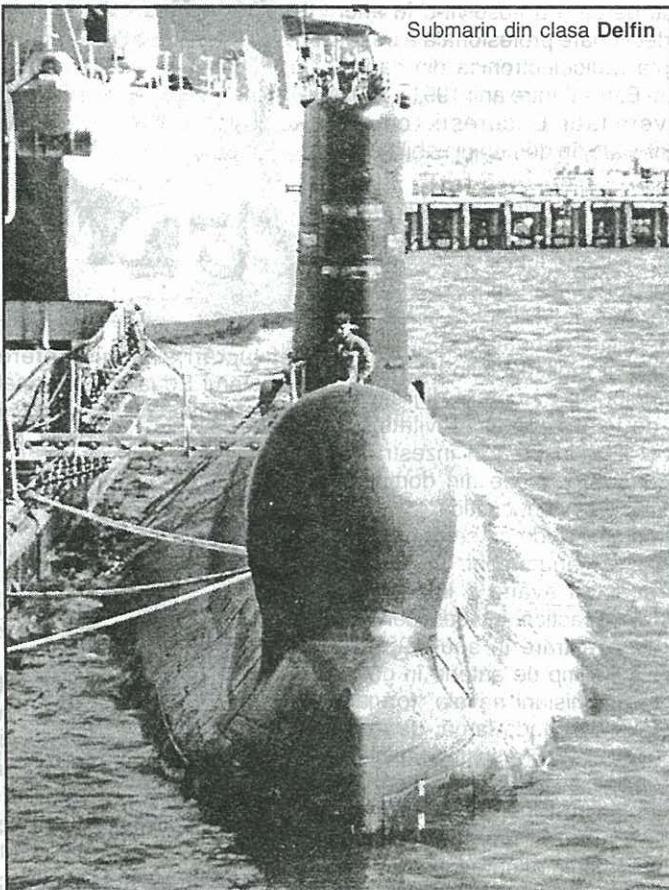
Forța de luptă împotriva minelor

Flotila de luptă împotriva minelor, cu baza la Cartagena, este compusă din 2 divizoane. Primul are în exploatare dragoarele de 860 tone **Guadalmedina** (M 42) și **Guadalquivir** (M 43), din clasa **Guaniana**, echipate cu sistemele active, de înaltă frecvență *Lockheed Martin*, pentru detectarea și clasificarea minelor de fund precum și cu roboți telecomandați *Pluto*.

Al doilea divizion operează cu 8 dragoare costiere din clasa **Júcar**, de 390 tone, cu misiunea de localizare, clasificare și neutralizare a minelor ancorate, magnetice și acustice.

Navele de patrulare

Misiunile acestor nave sunt protecția pescuitului, supravegherea zonei economice exclusive și operațiuni antidrog. Majoritatea navelor din această categorie fac parte din clasa **Serviola** (1.147 tone) și pot ambarca fiecare câte un elicopter *Agusta*. Celelalte nave de patrulare au deplasamentul de 100-320 tone: 10 din clasa **Anaga**, 6 vedete din clasa **Barceló**, 4 vedete de patrulare costiere din clasa **Conejera** și 2 din clasa **Toralla**.

Submarin din clasa **Delfin**

Forțele amfibii

Infanteria Marină Spaniolă este cel mai vechi corp de acest tip din lume, bazele acestuia fiind puse de regele Carlos I în anul 1500. În prezent efectivele sunt de 7.000 de militari. Jumătate dintre aceștia încadrează o forță amfibie de reacție rapidă formată din 3 batalioane de debarcare, un regiment de artilerie pentru sprijin și batalioane mecanizate, forță de operații speciale, componenta aeriană și cea logistică.

Cealaltă 3.500 militari fac parte din batalioanele de securitate dislocate la San Fernando și Cartagena. Subunități mai mici de acest tip îndeplinesc misiuni la Madrid și Las Palmas.

Unitatea de operații speciale este formată din 170 militari complet antrenați pentru misiuni aer-mare-uscat, cercetare la distanțe mari, ambuscade, sabotaje etc. Împreună cu aceștia acționează o unitate specială de scafandri de luptă de tip **SEAL**, care îndeplinește misiuni neconvenționale și antiteroriste.

Nava de debarcare **Galicia** (L 51) are deplasamentul de 13.815 tone, a intrat în serviciu în 1998, poate ambarca 6 elicoptere de talie medie, 543 militari cu echipament complet, 72 persoane pentru misiuni aeriene

precum și vehicule de debarcare. A doua navă din această clasă este **Castilla** (L 52) și va intra în serviciu la sfârșitul acestui an.

Celelalte nave mai importante care acționează în cadrul forțelor amfibii sunt: nava logistică de 17.050 tone **Patiño** (A 14), tancul maritim de 13.590 tone **Marqués de la Ensenada** (A 11), 2 nave din clasa Newport (ex - US Navy): **Hernán Cortés** (L 41) și **Pizarro** (L 42) și nava-amiral a forțelor amfibii, **Aragón** (L 22). ■

PROFESIUNEA MEA - ȘTIINȚA

Comandor conf. univ. dr. ing. Cristian Mamo

S-a născut la 15 februarie 1947 în București, optând încă din adolescență pentru cariera militară, absolvind, în anul 1965, cursurile Liceului Militar "Ștefan cel Mare" din Câmpulung Moldovenesc. Atras de științele exacte, a urmat cursurile Școlii Militare Superioare de Ofițeri din Brașov, specialitatea radiolocație pe care a absolvit-o în anul 1968.

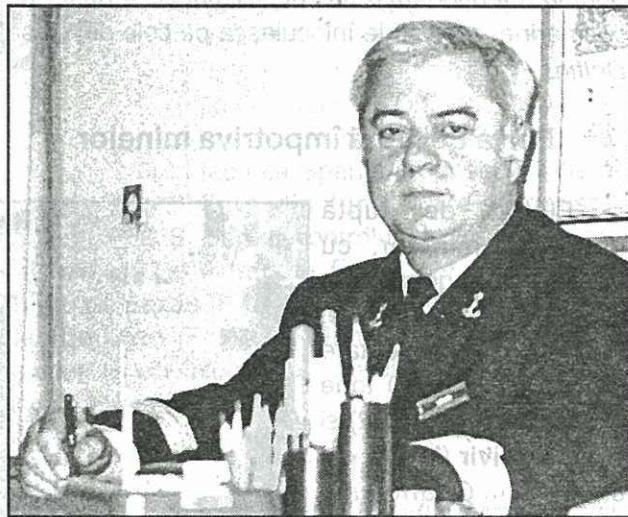
Cariera de ofițer și-a început-o ca șef stație radiotehnică într-o unitate a Marinei Militare, până în anul 1982 ocupând ulterior și alte funcții: șef punct radiotehnic, ofițer specialist în comandamentul unității, șef atelier reparații tehnică și armament. Preocupat, în continuare să-și perfeționeze pregătirea de specialitate, a urmat concomitent cu activitatea din unități militare, cursurile Facultății de Electronică și Teleluminație din București pe care a absolvit-o în anul 1974. În aceeași idee de perfecționare profesională a urmat cursul postacademic de luptă radioelectronică din cadrul Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" între anii 1991 - 1992 și apoi, în cadrul Universității București, cursul postuniversitar (6 luni) în anul 1995, în domeniul fiabilității sistemelor complexe.

Activitatea profesională a domnului comandor conf. univ. dr. ing. Cristian Mamo, începând cu anul 1982 a fost dedicată în întregime științei, ocupând funcții de cercetător atestat (1982 - 1986) și cercetător științific principal III (1986 - 1990) în cadrul Centrului de Cercetări Științifice al Marinei Militare. În această perioadă a lucrat nemijlocit în cadrul unor colective de specialitate și multidisciplinare pentru rezolvarea și finalizarea temelor de cercetare din cadrul unității, a condus colective de temă a căror activitate s-a materializat în omologarea și introducerea în înzestrarea Marinei Militare a unor produse complexe din domeniul electronicilor navale - transmisiuni și hidroacustică.

Un număr de 18 teme complexe de cercetare poartă amprenta științifică a domnului comandor conf. univ. dr. ing. Cristian Mamo, unele din acestea având o importanță deosebită, teoretică dar mai ales practică. În acest sens se detasează lucrarea intrată în înzestrare în anul 1989 cu rezultate foarte bune, intitulată "Câmp de antene în gama undelor decametrice pentru transmisiuni navale" formată din mai multe antene complexe de bandă largă, de mare putere în ambele polarizații. În anul 1997 a susținut teza de doctorat cu tema: "Soluții tehnologice alternative pentru sistemele tehnice mari de antene în gamele de frecvențe specifice transmisiunilor navale", lucrare publicată ulterior. Două din aprecierile asupra lucrării ni se par semnificative: "Teza de doctorat a fost elaborată la un nivel științific ridicat, ponderea cea mai importantă fiind acordată prezentării argumentate a soluțiilor tehnice originale pe care autorul le-a studiat, conceput, executat, experimentat și aplicat practic, referitoare la antenele navale și sistemele mari de antene în gamele de frecvențe specifice comunicațiilor navale, introduse cu rezultate foarte bune în înzestrarea Marinei Militare." - contraamiral Traian Atanasiu, șeful Statului Major al Marinei Militare. "Din numărul mare de contribuții originale ale autorului le subliniez în mod deosebit pe cele referitoare la cercetarea, proiectarea, realizarea și introducerea în înzestrare a sistemelor de antene navale în gama de frecvențe decametrică ..." - contraamiral inginer Cornelius Cristescu, comandanțul

Academiei Navale "Mircea cel Bătrân"

După anul 1990 domnul comandor ing. Mamo a îndeplinit funcții în Ministerul Apărării Naționale, în Statul Major al Marinei Militare în domeniul luptei radioelectrone sau în Secția Învățământ. Începând cu 1993 a început, concomitent cu activitatea științifică, și pe cea didactică în cadrul Academiei Navale "Mircea cel Bătrân", mai întâi ca

șef lucrări și apoi conferențiar universitar atestat de Ministerul Educației Naționale și, de asemenea, în cadrul Universității „Ovidius“ din Constanța (1996 - 2000).

În această perioadă, domnia sa a elaborat și publicat un număr de 8 lucrări - cursuri, manuale, monografii științifice care au intrat în patrimoniul științific al Marinei Militare și a instituțiilor de învățământ de marină sau din domeniul naval. Mai trebuie de asemenea remarcat, faptul că o mare parte din lucrările sale științifice sunt atestate ca inovații în domeniu și sunt implementate în Marina Militară.

Cariera de peste 3 decenii de activitate a domnului comandor conf. univ. dr. ing. Mamo, desfășurată în Marina Militară, rezultatele de excepție realizate în domeniul tehnic, i-a permis să avanseze în ierarhie până la gradul de comandor cu specificația că, în condițiile legii, în urma susținerii unor examene de diferență de la gradul de locotenent-major în 1972 a fost confirmat ca ofițer în arma marină, specialitatea radioelectronică navală. Cu regretul că spațiul nu permite redarea tuturor titlurilor de lucrări realizate sau publicate vom consemna, în sinteză, faptul că palmaresul științific al domnului comandor Mamo este impresionant: 35 de comunicări științifice, note de curs și alte lucrări din care 24 lucrări publicate; 26 de lucrări sunt certificate ca inovații. Fără îndoială acest palmares rămâne deschis. În prezent, domnia sa îndeplinește funcția de locțiitor pentru învățământ al comandanțului Școlii de Maștri a Marinei "Amiral Ion Murgescu". Dintre pasiunile domniei sale, menționăm ambarcațiunile cu vele și motor. Alături de cei dragi, soția, Lucia - medic stomatolog și doi copii studenți, Ioana, de 24 de ani și Alexandru, 20 de ani - noi îi urăm activitate prolifică în continuare și satisfacții profesionale.

Comandor dr.
Ioan DAMASCHIN

ARHEOLOGIE SUBMARINĂ

PRIMUL PROIECT DE PRINCIPIU PENTRU ARHEOLOGIE SUBMARINĂ PE LITORALUL ROMÂNESCU AL MĂRII NEGRE

Încercările de arheologie submarină ale unor instituții muzeale au o vechime de aproape 40 de ani

Bogdan DINU
drd. Gabriel TALMATCII

Ocronologie a acțiunilor care au avut drept obiectiv ceea ce generic numim arheologie submarină pe litoralul românesc al Mării Negre este dificil de realizat. și mai greu de stabilit este întâietatea persoanelor sau instituțiilor care s-au ocupat pentru prima oară de această problemă. Acest merit (dacă îl putem numi astfel) a fost revendicat, uneori cu aroganță, alteori din neștiință, dar întotdeauna fără temei, de diferite persoane sau reprezentanți ai unor instituții care, în cadrul unor inițiative particulare sau organizate de diferite instituții în acest domeniu au emis mai târziu (ei sau urmașii lor în funcțiile respective) pretenții de primordialitate și seriozitate științifică deși, de mai multe ori, ele s-au dovedit a fi simple acțiuni de braconaj.

Dar documentele de arhivă (și le numim astfel pentru că ele datează de aproape 40 de ani) dovedesc că prima inițiativă în domeniul arheologiei submarine prin colaborarea dintre două instituții aparținând fostului Muzeu Regional de Arheologie Dobrogea, actualul Muzeu de Istorie Națională și Arheologie Constanța. Insistăm asupra acestui lucru deoarece noi credem, în continuare, că cercetările de arheologie submarină, dacă vor fi reluate vreodată, se vor putea realiza numai cu o finanțare corespunzătoare și printr-un acord de colaborare interministerial care să reunească un număr mare de instituții diferite. Un dosar din arhiva Muzeului de Istorie Națională și Arheologie Constanța care conține documente din anii 1963-1964, grupate sub denumirea „Arheologie subacvatică. Proiect de principiu”, aduce numeroase elemente în sprijinul argumentației noastre. Concret, regăsim aici o convenție de colaborare între Institutul de Cercetări și Proiectări Piscicole din București, cu stațiunea sa marină din Constanța și Muzeul Regional de Arheologie Dobrogea din Constanța, datată 17 ianuarie 1964 și semnată, pe de o parte,

de inginerul Gheorghe Mirică, și de cealaltă parte de Vasile Canarache. În cinci puncte, convenția stabilea condițiile de colaborare în explorările de arheologie subacvatică.

Seriozitatea demersurilor este dovedită și de documentația existentă la dosar pentru cumpărarea de către muzeul constănțean a aparatului de scufundare necesar și cu care urmău să execute explorări doi dintre angajații muzeului - Vasile Barbu și Mircea Boca - și al cărei cost, la vremea aceea, se ridică la suma de 25.000 lei în valută. Se adaugă contractul de colaborare științifică între muzeu și inginerul Mihai Lefterscu, pentru instruirea celor doi muzeografi în vederea efectuării de explorări subacvatice (datat 15 septembrie 1963) și pentru care era plătit cu suma de 800 lei (la valoarea din 1963). Putem menționa și lista aprobată de autorități (având în vedere restricțiile și contextul perioadei) cu cei autorizați să ieșă în larg pentru aceste explorări și printre care regăsim nume cunoscute ale arheologiei românești: Vasile Canarache, Andrei Aricescu sau Geza Muller.

Campania de explorări arheologice submarine preconizată a se desfășura în 1964 nu a mai avut însă loc. Vremurile, oamenii sau lipsa mijloacelor au dus la prima renunțare dintr-un lung sir de eșecuri și abandonuri în acest domeniu și care, suntem convinși, au lăsat arheologia și istoria acestor locuri mai săracă. După cum aflăm dintr-o adresă a muzeului către Institutul de Cercetări și Proiectări Piscicole din 1 iulie 1964: „Vă facem cunoscut că datorită altor lucrări urgente în care sunt angrenați toți membrii colectivului științific, în acest an nu vom mai efectua cercetări arheologice subacvatice.“ Nu știm cu certitudine care a fost motivația reală a acestei renunțări. Cel mai probabil a fost vorba de suma mare necesară pentru achiziționarea echipamentului, dar nu excludem nici un ordin „de sus“ sau chiar faptul că deceniul săpte a fost perioada în care efectiv muzeul a fost angrenat în numeroase lucrări și descoperiri arheologice.

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

Continuare
în pag. 27

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

Agresiunea economico-financiară

BANUL - armă și drog

Căpitan

Costel SUSANU

Pozitia geostrategică, puterea economică, științifică și financiară, (non) apartenența la alianțe militare sau politico-economice, raporturile de concurență, compoziția etnico-religioasă a populației, relațiile cu țările vecine, ideologia partidelor de la putere sau interesele ecologice din zonă au fost identificați ca factori reprezentativi care determină ampioarea „amenințării globale” la adresa unui stat, prin mijloace de confruntare diferite decât cele clasice, militare.

Se ajunge, astfel, în situația ca o țară să se afle într-o permanentă stare de „război nedeclarat”, simțindu-i dureros efectele dar, paradoxal, întârziind să-i neutralizeze cauzele. În acest context, agresiunea economico-financiară acționează consecvent pentru transformarea statului vizat în furnizor de materii prime și forță de muncă ieftine și transformarea teritoriului acestuia într-o piață de desfacere pentru produse greu vândabile sau, rezumând, eliminarea completă din raporturile de concurență. Pentru că inițiatorii (și beneficiarii) acestui tip de agresiune nu prea au timp de pierdut, sunt vizate materiile prime cu valoare strategică și sectoarele de producție foarte rentabile care, în mod potențial, ar avea șanse să concureze pe piață internațională.

Toate aceste realități se cunosc, nu au fost descoperite ieri. Există, deja, multe lucrări de specialitate care, nu numai semnalizează și analizează aceste probleme, dar propun și soluții pentru apărare și ripostă. Cum avem suficiente exemple în acest sens, se pare că, ori aceste analize sunt citite numai de către autori, ori sunt ignorate deliberat și se acționează riguros și planificat în numele unor interese bine delimitate. A doua variantă este, desigur, mai plauzibilă deoarece, având numai două opțiuni - a fi prost sau a fi escroc - cei mai mulți o aleg pe a doua.

Nici nu poate fi un teren de acțiune mai „fertil” decât o societate în care din ce în ce mai mulți oameni trăiesc

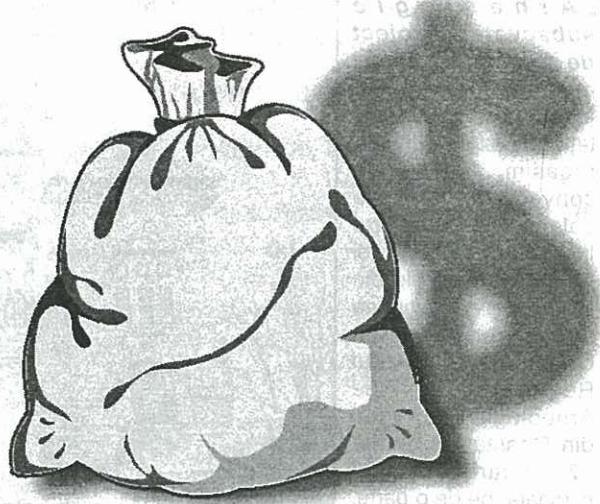

la limita subzistenței, care se confruntă, în pragul mileniului III, cu bolile Evului Mediu și care a reușit, în câțiva ani, să-și bulverseze ierarhia valorilor și competenței.

În aceste condiții, nu trebuie să mire pe nimenei că populația este prinsă, ca ultimă și singură soluție, de mirajul îmbogățirii în 24 de ore, că nu poate face distincție între „a economisi” și „a investi”, că decupează, completează și depune, disciplinată, bucăți de hârtie în niște cutii sau că se revoltă, neputinciosă, împotriva statului care trebuia să-i apere, atunci când escrocheria este evidentă.

Am avut ocazia, acum 5 ani, să port o discuție pe această temă cu un specialist (re)cunoscut în domeniul investigațiilor sociale. Convins de iminența pericolelor neconvenționale care amenință (și) societatea românească a întocmit, în urma unei munci sisifice, documentația completă pentru înființarea și funcționarea unui Institut Național de Consiliere, încadrat numai cu specialiști (adevărați) din toate domeniile de activitate, care să evaluateze riscurile, să propună soluțiile și să facă programele necesare astfel încât să nu mai fim puși în fața unor revelații de tipul „iarna nu-i ca vara!”. Propunând acest proiect factorilor politici de decizie, a fost privit „ca un extraterestru“ (expresia îi aparține).

După cum se derulează evenimentele, se pare că acum avem nevoie de un extraterestru autentic... ■

PRINCIPALELE MARINE MILITARE DIN LUME ÎN CIFRE

Prestigioasa revistă italiană **Rivista Marittima** a publicat în numărul din februarie, în completarea celei de a doua părți a articolelor *Nave și marine militare în pragul secolului XXI* (pe care îl reproducem și noi în paginile revistei noastre), un tabel în care sunt evidențiate primele 100 de marine militare ale lumii și consistența numerică a principalelor lor unități, repartizată în cuprinsul celor 11 „familii” sau tipuri de nave selectate pentru acest subiect. Amintim cititorilor noștri – fără îndoială interesați de această temă – că nu cu mult timp în urmă tabele sintetice de acest tip erau publicate cu o anumită frecvență în reviste de specialitate. Din nefericire, în zilele noastre pot fi regăsite numai în câteva almanahuri navale.

Au fost trecute în tabel numai unitățile aflate în serviciu sau care erau deja recepționate la sfârșitul anului 1999 și nu au fost luate în calcul unitățile fluviale sau cele aparținând diverselor Gărzii de Coastă sau corpuși similare. Evident, valorile trecute în tabel sunt pur numerice. Nu au fost luate în considerare vechimea sau starea de operativitate, modernizările efectuate sau subiectivitatea clasificării, toate acestea fiind elemente care se pot transforma în posibili coeficienți corectori în cazul în care, pe baza tabelului, se dorește evidențierea consistenței și eficienței reale a unei marine militare anume. (B.D.)

Tara	CVN/CV CVS CVH	SSBN	SSN SSGN	SSK SSC SS	CG CGH	DDG DDH DD	FFG FF FFL	FSG FS	PCFGOPV PHG/T PCF(1)	MWV (3) PC PG(2)	LS (4)
Albania	–	–	–	–	–	–	–	–	7	3	4
Algeria	–	–	–	2	–	–	3	5	5	7	–
Angola	–	–	–	–	–	–	–	–	–	7	–
Arabia Saud.	–	–	–	–	–	–	4	4	9	17	7
Argentina	–	–	–	3	–	5	7	–	2	11	2
Australia	–	–	–	4	–	2	8	–	–	15	8
Azerbaidjan	–	–	–	–	–	–	–	–	2	2	4
Bahamas	–	–	–	–	–	–	–	–	3	4	–
Bahrein	–	–	–	–	–	–	1	2	8	–	–
Bangladesh	–	–	–	–	–	–	4	–	14	18	5
Belgia	–	–	–	–	–	–	3	–	–	–	9
Birmania	–	–	–	–	–	–	–	4	6	33	–
Brazilia	1	–	–	5	–	–	14	4	–	43	6
Brunei	–	–	–	–	–	–	–	–	3	3	–
Bulgaria	–	–	–	1	–	–	1	5	7	–	21
Cambodgia	–	–	–	–	–	–	–	–	2	2	–
Camerun	–	–	–	–	–	–	–	–	1	2	–
Canada	–	–	–	1	–	4	12	–	–	–	14
Chile	–	–	–	4	–	3	3	–	9	20	5
China	–	2	5	~60	–	19	37	–	~100	~220	~35
Columbia	–	–	–	4**	–	–	–	4	2	6	–
Congo-Zair	–	–	–	–	–	–	–	–	3	–	–
Coreea de Nord	–	–	–	~80**	–	–	3	5	~230	~150	24
Coreea de Sud	–	–	–	10**	–	2	11	28	~90	–	15
Croatia	–	–	–	1**	–	–	–	–	6	–	1
Cuba	–	–	–	–	–	–	–	1	7	–	6
Danemarca	–	–	–	5	–	–	8	–	24	52*	12
Rep. Dominicană	–	–	–	–	–	–	–	–	–	12	–
Ecuador	–	–	–	4	–	–	2	6	5	–	1
Egipt	–	–	–	4	–	1	11	–	39	–	15
El Salvador	–	–	–	–	–	–	–	–	–	5	–
Emiratele Arabe	–	–	–	–	–	–	2	2	8	6	–
Eritrea	–	–	–	–	–	–	–	–	5	5	–
Estonia	–	–	–	–	–	–	–	–	4	2	–
Filipine	–	–	–	–	–	–	1	13	18	28	–
Finlanda	–	–	–	–	–	–	–	2	9	5	24
Franta	2	4	6	2	–	13	23	–	–	16	20
Gabon	–	–	–	–	–	–	–	–	1	2	–
Georgia	–	–	–	–	–	–	–	–	1	4	–
Germania	–	–	–	14	–	2	12	–	28	–	35
Ghana	–	–	–	–	–	–	–	–	4	–	–
Japonia	–	–	–	18	–	40	15	–	3	–	24
Iordania	–	–	–	–	–	–	–	–	–	3	–
Marea Britanie	3	4	12	–	–	11	20	–	–	7	21
Grecia	–	–	–	8	–	4	12	–	27	8	16
Guatemala	–	–	–	–	–	–	–	–	1	8	–
Guinea	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2	–
Guinea Bissau	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2	–

PRINCIPALELE MARINE MILITARE DIN LUME ÎN CIFRE

Honduras	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	7	-	-
India	1	-	-	18	-	7	12	23	7	12	18	20	
Indonezia	-	-	-	2	-	-	17	16	4	16	13	26	
Irak	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6	-	-	
Iran	-	-	-	6**	-	-	3	2	25	-70	4	12	
Irlanda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-	
Israel	-	-	-	3	-	-	-	3	26	15	-	-	
Italia	1	-	-	8	1	4	16	8	3	8	13	3	
Iugoslavia	-	-	-	5**	-	-	2	-	16	-	3	-	
Kenia	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3	-	-	
Kuwait	-	-	-	-	-	-	-	-	8	6	-	-	
Letonia	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2	2	-	
Liban	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	2	
Libia	-	-	-	1	-	-	2	3	-12	-	8	3	
Lituania	-	-	-	-	-	-	2	-	1	2	-	-	
Malaezia	-	-	-	-	-	-	1	6	14	20	4	1	
Malta	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	-	-	
Maroc	-	-	-	-	-	-	1	-	4	23	-	4	
Mauritania	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	
Mexic	-	-	-	-	-	3	9	-	4	-80	-	-	
Nicaragua	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-	
Nigeria	-	-	-	-	-	-	1	1	15	6	2	1	
Norvegia	-	-	-	12	-	-	3	-	20	-	12	-	
Noua Zeelandă	-	-	-	-	-	-	4	-	-	4	-	-	
Olanda	-	-	-	4	-	-	15	-	-	-	15	1	
Oman	-	-	-	-	-	-	-	3	4	7	-	1	
Pakistan	-	-	-	10**	-	-	8	-	5	2	3	-	
Panama	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	-	-	
Papua N. Guinee	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	2	
Peru	-	-	-	8	2	1	4	-	6	-	-	3	
Polonia	-	-	-	3	-	1	1	7	7	19	19	7	
Portugalia	-	-	-	3	-	-	6	10	-	19	-	-	
Qatar	-	-	-	-	-	-	-	-	7	3	-	-	
România	-	-	-	1	-	1	6	7	-30	-	11	-	
Rusia	1	17	31	25	7	20	-70	-50	13	20	-80	-20	
Senegal	-	-	-	-	-	-	-	-	3	7	-	-	
Singapore	-	-	-	1	-	-	-	6	6	12	4	4	
Siria	-	-	-	-	-	-	2	-	8	8	5	3	
Slovenia	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	
Spania	1	-	-	8	-	-	17	-	6	22	13	3	
Sri Lanka	-	-	-	-	-	-	-	-	-40	15	-	1	
Statele Unite	12	18	-55	-	27	-50	-45#	-	13	-	27	39	
Rep. Sudafricană	-	-	-	3	-	-	-	-	5	-	7	-	
Suedia	-	-	-	9	-	-	-	6	18	26	52	-	
Thailanda	1	-	-	-	-	-	14	7	9	-50	18	9	
Taiwan	-	-	-	4	-	17	21	-	56	8	12	20	
Tanzania	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3	-	-	
Tunisia	-	-	-	-	-	-	-	-	3	18	-	-	
Turcia	-	-	-	15	-	-	21	-	23	28	33	8	
Ucraina	-	-	-	1	-	-	9	-	7	-	5	3	
Uruguay	-	-	-	-	-	-	3	-	-	10	4	-	
Venezuela	-	-	-	2	-	-	6	-	6	-	-	4	
Vietnam	-	-	-	2**	-	-	6	5	18	-20	13	4	
Yemen	-	-	-	-	-	-	-	1	3	3	6	1	

Note

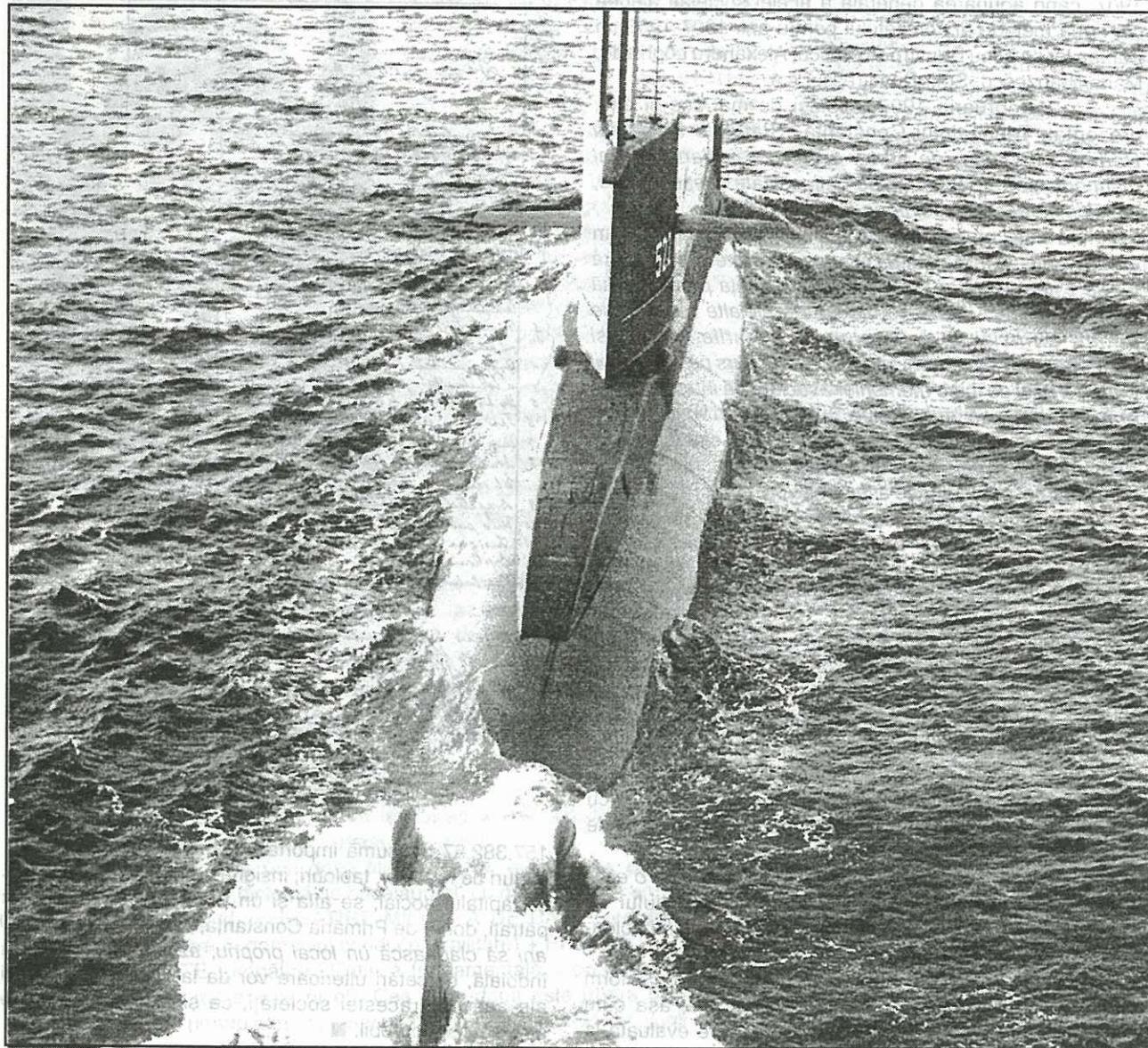
- (1) La această rubrică sunt reunite toate unitățile rapide de atac, cu sau fără rachete ca armament.
- (2) La această rubrică, din motive de spațiu, a fost necesară reunirea navelor de patrulare, atât a celor de mare deschisă cât și costiere, a canonierelor și a unităților navele ușoare în general.
- (3) Aici au fost comasate navele de comandă și sprijin, navele de supraveghere, costiere, litorale și puite de mine.
- (4) Sunt incluse toate tipurile de nave de debarcare, în schimb sunt excluse mijloacele de debarcare.
- * Inclusiv unitățile din Home Guard.
- ** Inclusiv minisubmarinele.
- @ Inclusiv unitățile din Serviciul Flotei Regale Auxiliare.
- # Inclusiv unitățile Forței de luptă din Rezerva Navală.

PRINCIPALELE MARINE MILITARE DIN LUME ÎN CIFRE

Prescurtări utilizate

CG	= Crucisător purtător de rachete	LSD	= Platformă de debarcare
CGH	= Crucisător purtător de rachete, portelicopter	LST	= Navă de debarcare tancuri
CV	= Portavion	MWV	= Navă de luptă împotriva minelor
CVH	= Portelicopter	OPV	= Navă de patrulare costieră
CVN	= Portavion nuclear	PC	= Vedetă de patrulare
CVS	= Portavion antisubmarin	PCF	= Vedetă rapidă de patrulare
DD	= Distrugător	PCFG	= Vedetă rapidă de patrulare purtătoare de rachete
DDG	= Distrugător purtător de rachete	PG	= Canonieră
DDH	= Distrugător, portelicopter	PHG	= Vedetă pe aripă portantă purtătoare de rachete
FF	= Fregată	PHT	= Vedetă torpiloare pe aripă portantă
FFG	= Fregată purtătoare de rachete	SS	= Submarin
FFL	= Fregată ușoară	SSBN	= Submarin nuclear cu rachete balistice
FS	= Corvetă	SSC	= Submarin costier
FSG	= Corvetă purtătoare de rachete	SSGN	= Submarin nuclear cu rachete de croazieră
LHA	= Navă de asalt amfibiu pentru scopuri generale	SSK	= Submarin cu capacitați de luptă antisubmarin
LPD	= Doc de transport amfibiu	SSN	= Submarin nuclear de atac
LS	= Navă de debarcare		

Pornind de la o insignă

În numărul trecut al revistei noastre publicam imaginea unei insigne a Societății marinilor români „Regina Elisabeta” din Constanța și lansam totodată un apel către cititori pentru elucidarea provenienței insignei, ca și pentru aflarea unor date despre societatea în cauză. Am avut plăcuta surpriză de a primi la redacție două articole, publicate în acest număr, care oferă noi amănunte despre această

societate. În primul, informațiile provin dintr-un dosar al societății aflat în prezent la Arhivele Naționale, filiala Constanța, iar în cel de-al doilea datele despre activitatea societății au fost culese din presa vremii. Afirmațiile noastre din articolul publicat în numărul trecut, despre proveniența, datarea sau scopurile societății s-au dovedit, aproape în totalitate, corecte.

DESPRE SOCIETATEA „REGINA ELISABETA”

Constantin CHERAMIDOGLU

Incepurile societății de ajutor „Regina Elisabeta” a marinilor din Constanța sunt, probabil, anterioare anului 1907, dar documentele păstrate atestă activitatea acestia începând cu seara zilei de 28 ianuarie 1907, când adunarea generală a acelei societăți alegea cei nouă membri ai comitetului pentru anii 1907-1908. În fruntea lor se aflau Dumitru Costescu, Alexandru Loghiade, Marin Brâncescu, Sotir Dumitrescu, ș.a.

La 21 februarie 1907, aceiași de mai sus și alții, prezintau Tribunalului Constanța „Statutele Societății Regina Elisabeta, de ajutor reciproc și filantropic al marinilor, fără deosebire de naționalitate și specialitate, din România, cu reședință în Constanța”.

Iată care erau scopurile acestei societăți, să cum erau prezentate în statut: „Să ocrotească interesele lor, adică tot ce este navigator și își câștigă existența pe apă și să caute a le ridica prestigiul fie către celelalte meserii, fie printre ei însăși. (...) Să ajute la cazurile de boli și înmormântări pe membrii săi. Să dea concurs pe cât posibil pentru a găsi de lucru membrilor asociați. Să intervenă și să stăruie pe lângă autoritățile în drept pentru plasarea membrilor ei în posturile corespunzătoare capacitatii lor, garantând la nevoie cunoștințele specialității”.

Statutul prevedea de asemenea ca, atunci, „când casa de ajutor va dispune de fonduri de rezervă își va construi un local propriu și va înființa un atelier pentru confectionarea a tot ce e posibil și necesar marinei, în care atelier vor fi preferați acei bătrâni care se vor dovedi că nu mai pot munci ca navigatori”.

Conform statutului, „în caz de boală, pe lângă doctor și medicamente se va da societăților bolnavi o sumă de bani pentru întreținerea lor”, asemenea și membrii familiilor puteau intra în societate și beneficiau de ajutoarele respective, pentru cazurile de boală, înmormântare, etc.

Prin articolul 80, „ziua onomastică a societății” era fixată de Sf.Nicolae, când se organizau serbări, ca și cu alte ocazii, fiecare membru al societății având obligația de a lua anual un bilet de bal și unul de serbare.

Semnul societății era compus din „o ancoră și o elice în centrul unei roți de cărmă”, membrii consiliului de administrație purtând semnele distinctive pe o fundă bleu-pal cu negru, restul membrilor pe o fundă bleu-pal.

În 1924 societatea „Regina Elisabeta” avea, conform unui inventar depus la Tribunalul Constanța, să cum prevedea legea persoanelor juridice, o avere evaluată la

Inventar

De societate Regina Elisabeta de ajutor reciproc a marinilor în Constanța la 1 august 1924

Nr. Cv	Descrierea averii	Valoarea aversă	Valoarea reală
		Lei	Lei
1	Un locuință totală de 68 m² cu terenul său în suprafață totală de 1793,40 mp, donat de Primăria Constanța pentru construirea casei societății, cu valoare actuală de 15.600 lei. În proprietatea sa de la 15.14.	53.812 -	
2	Una pânză de poze și portrete, cu valoare de 600 lei, și o jachetă de 105 lei, cumpărată de la locuință în anul 1911, ca locuință pentru societate.	10.640 -	
3	Un pat și colț și pătrat și patrușă, cu valoare totală de 150 lei.	636 -	
4	Un tablou în lemn și pătrat, cu valoare de 100 lei.	10.000 -	
5	Un lemn de lemn de brad și portelan.	540 -	
6	Trei haine simple de brad, în total.	540 -	
7	Una lumană de mase, pentru patul.	50 -	
8	Un tablou în lemn și pătrat, cu valoare de 100 lei.	100 -	
9	Un obiect de argint, cu valoare de 100 lei.	100 -	
10	Un obiect în bronz, pătrat, insigne.	50 -	
11	Un obiect în bronz și lemn, cu valoare de 50 lei.	50 -	
12	Un obiect în lemn și metal, cu valoare de 50 lei.	50 -	
13	Copii tablou societății, cu numără.	59.140,57	
Total General:		167.382,57	
Atât legea auto primită și după care încă 100 lei sunt agățate.		167.382,57	
<i>Bucur Costescu</i>			

Inventarul societății la 1 august 1924.
O insignă costa, la vremea aceea 30 lei.

157.382,57 lei, sumă importantă la acea vreme, în care, alături de mobilier, tablouri, insigne, unele clădiri provizorii și capitalul social, se afla și un teren de 1793,40 metri pătrați, donat de Primăria Constanța, „cu condiția ca în 10 ani să clădească un local propriu, azil de săraci”. Fără îndoială, cercetări ulterioare vor da la iveală alte dovezi ale activității acestei societăți, ca și a altora dedicate aceluiași scop nobil. ■

ÎN NUMELE REGINEI

Locotenent-comandor
Marian MOŞNEAGU

In luna aprilie 1935, după înființarea Casei de Ajutor „Sprijinul Marinăresc“ pe lângă Asociația „Orizontul“, mai mulți membri ai acestei case au negociații cu membrii Societății marinilor civili de ajutor reciproc „Regina Elisabeta“, una dintre cele mai vechi societăți de profil din Constanța, posibilitatea unei fuziuni, care a fost adoptată în principiu în adunarea generală din 13 decembrie 1935 a celei dintâi. O comisie formată din membrii consiliului ambelor societăți a elaborat un nou statut dar, întrucât în adunarea generală din luna martie 1936 Societatea „Regina Elisabeta“ a respins fuziunea, proiectul a rămas nefinalizat.

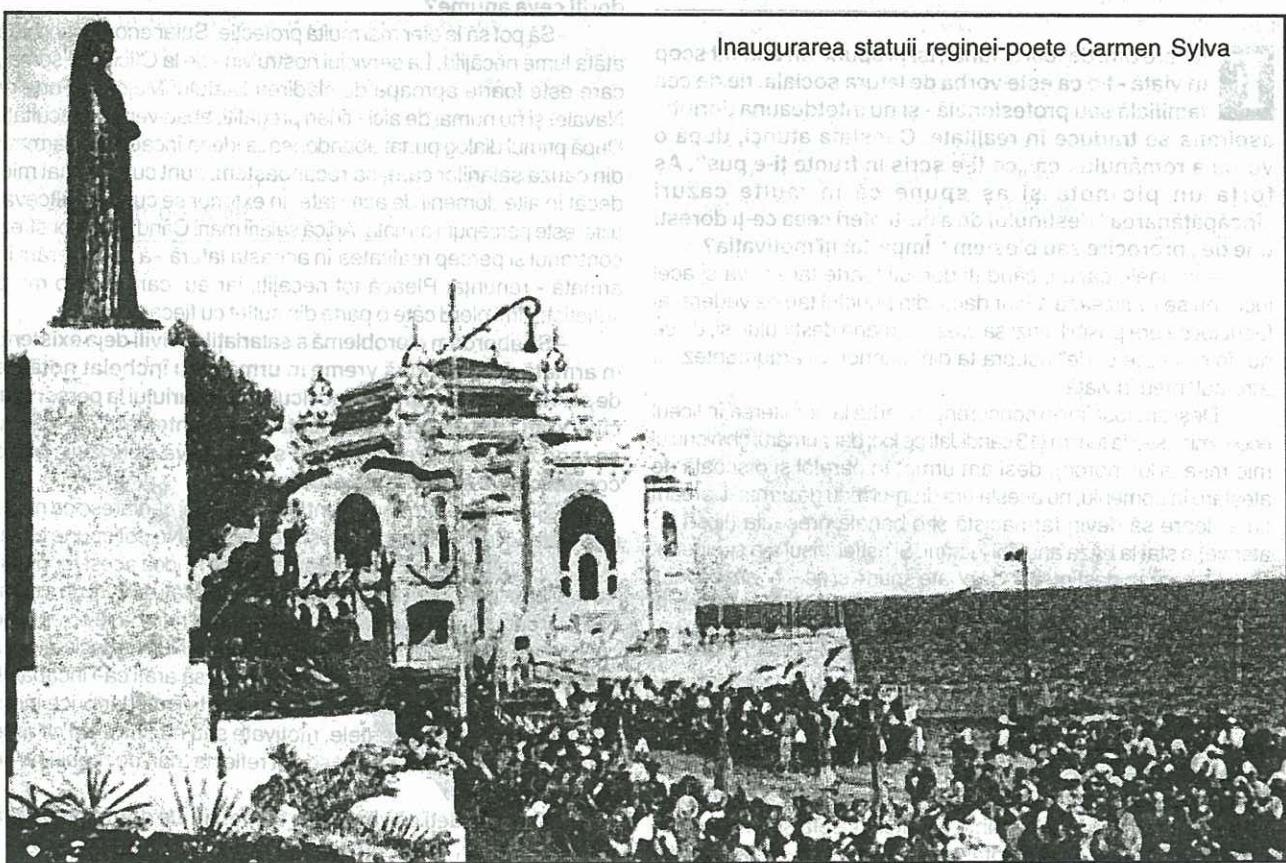
Un an mai târziu, amiralul Mihail Gavrilescu a susținut o amplă campanie de unificare a tuturor asociațiilor marinărești într-o uniune care să militeze în primul rând „pentru protegirea pavilionului național“. Un prim pas a fost făcut la 19 decembrie 1937 când, la sediul din strada Colonel Boyle numărul 3 bis, din Galați, a avut loc adunarea generală a Uniunii Generale a Marinilor Români.

Concomitent cu reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor săi, Societatea „Regina Elisabeta“ a susținut îndeaproape proiectul de veșnicire

a numelui poetei Carmen Sylva într-o operă de artă. Astfel, în seara zilei de 2 mai 1937, în saloanele Cazinoului din Constanța a fost organizat un mare bal, sumele colectate fiind destinate ridicării unui monument simbolic la țărmul mării. Balul a fost precedat de parada unui cortege marinăresc în formații alegorice pe bulevardul din fața cazinoului, pe timpul noptii balul fiind acompaniat de un foc de artificii și rachete.

Comitetul - coordonat de Gheorghe Coriolan, directorul liceului „Mircea cel Bătrân“ - pentru ridicarea acestui statu în memoria defunctei regine, a încheiat în primăvara anului 1936 o convenție cu sculptorul Ion Jalea. Acesta urma să realizeze statuia portret a reginei și o compoziție simbolizând poezia mării, ambele din bronz, amplasate pe un soclu din piatră de Bașchioi, ansamblu evaluat la suma de 700.000 lei. Termenul de execuție era 1 august 1937.

Într-adevăr, la 15 august 1937, de ziua Marinei, la ora 17, pe faleza Cazinoului a fost dezvelită statuia reginei poete Carmen Sylva, în prezența M.S. Regele Carol al II-lea, a Marei Voievod Mihai, a dr. Constantin Angelescu, ministrul Educației și a altor oficialități și oaspeți prezenți la serbarea marinilor români. ■

Inaugurarea statuie reginei-poete Carmen Sylva

NOI, FEMEILE DIN MARINA MILITARĂ

O femeie nu poate să fie decât... O FEMEIE!

Interviu cu doamna referent Mariana VĂSCĂUȚEANU

Doamna Mariana Văscăuțeanu s-a născut la data de 2 octombrie 1956, în Constanța.

După absolvirea Liceului economic - secția turism, din orașul natal, lucrează într-o unitate hotelieră și apoi, timp de 15 ani, într-o întreprindere constructoare de mașini - secția proiectare, în Caransebeș, județul Caraș-Severin.

Din anul 1991 își desfășoară activitatea în Statul Major al Forțelor Navale - Serviciul resurse umane - secția personal, ca referent gr. I A.

Este necăsătorită și are o fetiță, Raluca Flavia, în vîrstă de 10 ani.

Floare BRÂNZĂ

Fiecare om, de foarte tânăr, își propune un anumit scop în viață - fie că este vorba de latura socială, fie de cea familială sau profesională - și nu întotdeauna dorința, aspirația se traduce în realitate. Constată atunci, după o vorbă a românilui, că „ce ți-e scris în frunte ți-e pus“. As forță un pic nota și aș spune că în multe cazuri „încăpătânarea“ destinului de a nu-ți oferi ceea ce-ți dorești ține de „prorocire sau blestem“. Împărtășii motivația?

- În unele cazuri, când îți dorești foarte tare ceva și acel lucru nu se realizează, chiar dacă, din punctul tău de vedere, ai făcut tot ce era posibil, tinzi să crezi în „mâna destinului“ și, de ce nu, în ceva „ce cade“ asupra ta din exterior. Și argumentezi cu „drumul“ meu în viață.

Deși am fost într-o concurență acerbă la admiterea în liceul economic - secția turism (13 candidați pe loc, dar numărul ghinionului mie mi-a adus noroc), deși am urmat în paralel și o școală de atestare în domeniul, nu acesta era drumul meu de urmat. Doream cu ardoare să devin farmacistă și o banală greșeală (lipsă de atenție) a stat la baza anulării lucrării. Și astfel, visul s-a spulberat. Să fi fost mâna destinului? Se poate spune și așa! N-am devenit nici farmacistă și n-am urmat nici calea turismului (cu excepția unei scurte perioade de timp, cât am lucrat într-o unitate hotelieră). Am lucrat, în schimb, 15 ani în proiectare, într-o uzină constructoare de mașini. Am revenit însă la Constanța și am căutat un loc de muncă într-o instituție bugetară, cel mai la îndemâna atunci, ca dactilografă. M-am prezentat la concursul de ocupare a postului și, cu toate că nu greșisem nimic în lucrare, iar... neșansă. Am fost așa de revoltată că am făcut imediat contestație, reconsiderându-mi-se lucrarea. Mi-aduc aminte că, atunci, șefă serviciului personal, care promise apostrofările de rigoare, mi-a spus printre

lacrimi: „Doresc să ai și tu ocazia să te ocupi de oameni, să organizezi concursuri și să ți se întâmple ce mi s-a întâmplat și mie. Să fie ca un blestem!“. Iată că acum lucrez în Statul Major al Forțelor Navale, în cadrul serviciului Resurse umane, mă ocup de problemele angajaților (salariați civili), organizez și concursuri. Și atunci să cred în „blestem“?...

- **Lucrați direct cu omul. Omul, cu părerile despre sine - totdeauna bune și foarte bune - chiar dacă nu coincid și cu ale celor din jur. Fiecare crede că i se cuvine un post mai bun, un salarit mai mare... Prin natura postului pe care îl ocupăți trebuie să argumentați, să convingeți, pe oricine vă solicită, de ce situația lui este așa și nu altfel. Vă este greu, vă este ușor?**

- Pot spune că e greu să muncești cu oamenii fiindcă în problema ridicată - post/salarizare - ești obligat să aplici legislația și automat creezi nemulțumiri. Sunt de respectat cu strictete niște criterii, în special pregătirea profesională care să concorde cu fișa postului, niște termene, în luni și ani, și celui care nu este convins că asta i se cuvine și nu altceva trebuie să îl explici. Eu am multă răbdare și, cumulată cu răspunderea pentru lucrul bine făcut și cu multă dăruire, vă pot spune că am satisfacția primirii numai de „bile albe“ până acum. Deci, este și ușor...

- **Stând de vorbă cu oamenii zi de zi, ascultându-i, vă doriti ceva anume?**

- Să pot să le ofer mai multă protecție. Sufăr enorm când văd atâtă lume necăjită. La serviciul nostru vin - de la Oficiul de șomaj, care este foarte aproape de clădirea Statului Major al Forțelor Navale, și nu numai de aici - tineri pregătiți, absolvenți de facultăți. După primul dialog purtat abandoneză ideea încadrării în armată din cauza salariilor care, să recunoaștem, sunt cu mult mai mici decât în alte domenii de activitate. În exterior se cunoște altceva, altfel este perceptua armata. Adică salarii mari! Când le demonstrezi contrariul și percep realitatea în această latură - a remunerării în armată - renunță. Pleacă tot necăjiți, iar eu, care sunt o mare sufletistă, îmi pierd câte o parte din suflet cu fiecare.

- **Să abordăm o problemă a salariaților civili deja existenți în armată. Nu cu multă vreme în urmă s-au încheiat notările de serviciu care încumbă o recalculare a salariaului la personalul civil. V-ați confruntat cu existența unor contestații? Dacă da, ce mod de rezolvare ați aplicat și cum că vă definește o fire comunicativă și o răbdare proverbială?**

- Să un mare echilibru. Sunt Balanță, deci cântăresc cu multă atenție totul înainte de a hotărî și a da soluții. Nu pot spune că au fost contestații sau probleme fără rezolvare fiindcă acest fenomen - al notării - a fost bine mediatizat la nivel de unități militare. În sistem oamenii sunt selectați în baza unor examene riguroase și reușesc doar cei valoroși. Notarea reflectă acest lucru. Nu pot declara omul ca fiind bun la examen și apoi, prin notare, să arătă că-i incapabil. Sigur, există și o oarecare doză de subiectivism, dar orice lucru are o rezolvare. Divergențele, motivate sau nu, între cel ce face notarea și cel ce trebuie notat se pot reflecta, dar, de regulă nu se ajunge până acolo.

- **Cum credeți că vă percep oamenii? De dumneavoastră depinde, totuși, încadrarea lor.**

— Încadrarea lor pe posturi, v-am mai spus, se face în baza unei legișării. Pentru oamenii greu de convins în această privință, suntem răi. Ne percep prin prisma gândirii rămasă de dinainte de revoluție, când cei de la personal nu erau persoane prea plăcute și nu le susțineau interesele. Cu tact, înțelegere, multă răbdare și diplomatie, această gândire poate fi modificată. La noi „nimeni nu taie și spânzură” după bunul plac. Nu ne putem juca cu soarta omului. Drepturile salariale se reflectă mai târziu în pensiile sociale. Sigur, legea nu-i dă posibilitatea depășirii unor termene - toți doresc să promoveze rapid - dar sunt și amendamente. Și le uztăm. Este bine de știut un lucru. Domnul căpitan-comandor **Vasile Ionescu**, șeful serviciului, susține mult interesele civililor și le acordă un real sprijin. Iar eu, ca o concluzie, vă pot spune că ceea ce fac acum este de fapt „drumul meu în viață”. L-am descoperit după mulți ani și tot ce fac, fac cu multă plăcere.

— **După dumneavaastră, care este statutul salariatului civil în armată? Sunteți de acord cu revizuirea lui?**

— Da. Ca orice lucru și acesta este perfectibil. Ar trebui mult mai multă protecție. Salariații civili respectă aceleași reglementări în armată, au aceeași seriozitate și încărcare în muncă întocmai ca personalul militar și, cu toate acestea, nu există, încă, o legislație care să le permită să trăiască decent.

— **Potem vorbi de o schimbare de optică în a privi femeia ca personal angajat util și a-i reconsidera prezența în armată alături de bărbați?**

— Există o nouă viziune asupra activității desfășurate de femei și o altă percepție a prezenței ei în toate sectoarele de activitate din armată. Femeia, prin naștere și tradiție, este o fire organizată, echilibrată, răbdătoare și obisnuită cu munca. Deci, ce putem reproşa femeilor ca să nu le oferim un post în armată? Poate doar faptul că sunt mai vorbărețe decât bărbații, dar asta nu este un impediment. „Si găștele au salvat Capitolul”. Nu vreau ca femeile să se simtă jignite de asociere. Am folosit o figură de stil ca să arăt că și-așa-zisa „gălăgie” este uneori benefică.

— **Vă considerați un liant al înțelegerii în colectivul de muncă?**

— Cred și sper să fiu. Chiar dacă sunt grade tinere și salariați civili debutanți, cau să-i formezi pentru activitatea în Ministerul Apărării Naționale. Este un alt sistem, cu altă modalitate de lucru, alte cerințe și disciplină. Integrarea lor a fost rapidă. Din respect și prețuire pentru ele dați-mi voie să le fac cunoscute numele: plutonier **Lucica Tudor** și salariații civili **Elena Cocaină, Alina Cârstocea, Angelica Gherghé și Daniela Crăciun**.

— **Vă dorîți în mod deosebit ceva?**

— În primul rând o viață mai frumoasă: să-mi pot permite să merg la munte (ador muntele!), să am timp de un spectacol, să citesc poezie (neapărat Baudelaire) și să ascult muzică (ce poate fi mai încântător decât Chopin!). Îmi doresc apoi ca lumea să fie mai stabilă, mai bună, astfel ca fetița mea să albă ce-i place. E pasionată de limba engleză, dar și de poezie (cred că i-am transmis genetic o sensibilitate sufletească extraordinară). Si îmi mai doresc ca la locul de muncă bărbații să ne vadă și să ne perceapă ca persoane angajate, cu responsabilități, și nu numai ca femei.

— **Vă plac complimentele?**

— Le primesc, dar nu neapărat îmi și plac. După mine, cel mai frumos compliment pe care-l poate primi o femeie este o floare. Cuvintele sunt cuvinte și atât...

— **N-aș vrea să par lipsită de delicatețe, dar să abordăm deschis o problemă. Ați avut și momente grele în viață și ați suferit mult (vă creșteți singură fetiță). Pentru toate mai există încă un început... Vă lăsați învinsă?**

— Nu am arătat și nu voi arăta niciodată dacă sunt învinsă. Am tăria să lupt și să depășesc momentul. Sunt genul de femeie care nu-și strigă durerea. Cum s-ar spune, „îmi oblojesc în liniște rănilor”. Lucrurile bune se făuresc și se aşteaptă în liniște, fără a te grăbi. Va exista, poate, o continuitate. O femeie nu poate să fie decât... O FEMEIE! ■

ARHEOLOGIE SUBMARINĂ

Urmare din pag. 19

Oricum, la baza demersurilor pentru această colaborare s-a aflat raportul - primul sau oricum printre primele rapoarte de prospexțiuni arheologice submarine - întocmit de către inginerul Mihai Lefterescu, șeful grupelor de scafandri autonomi a institutului bucureștean. Explorările (la care au participat din partea muzeului **Vasile Barbu și Mircea Boca**, la care s-a adăugat și inginerul **Romeo Elefteriu**) s-au efectuat între 30 septembrie - 6 octombrie 1963 în zona cuprinsă între Mangalia și satul 2 Mai. Din acest interesant raport prezentăm mai jos câteva fragmente.

„...La Mangalia, în dreptul Muzeului de Arheologie, începând de la o distanță de 20 de metri de țărm și de la o adâncime a apei de 1,5 metri au fost identificate în aliniamentul zidului nordic al cetății Callatis blocuri de piatră cioplite în forme geometrice regulate - prismatice sau în trunchiuri de piramidă - având cioplite la capete adâncituri în formă de „coadă de rândunică” care, evident, au făcut parte dintr-o construcție. Printre ele au fost găsite fragmente mari cilindrice de colonade, cu diametrul până la 90 de centimetri, cu sănțuri longitudinale pe suprafața cilindrică. Aceste piese, împărtăsite pe o suprafață de circa 100 de metri pătrați, deși se află la adâncime mică, în zona de deflerare a valurilor, se prezintă relativ bine și datorită dimensiunilor lor mari nu au fost rulate sau purtate de apă.

Mai spre larg, în aceeași zonă au fost identificate suprafețe relativ mari ale fundului mării acoperite cu pavaj din plăci de piatră cioplite cu suprafață plană și forme geometrice neregulate.

Mai spre larg, la circa 900 de metri de creastă, în aceeași zonă, după câteva porțiuni în care fundurile nisipoase alternează cu cele stâncoase, am identificat urmele unui zid lat de circa 1 metru, din pietre cioplite așezate în 3-4 straturi. Acest zid se întinde într-un aliniament NE - SV. Porțiuni mari din zid sunt dărâmate și pietrele cioplite împărtăsite în jur. Alte porțiuni de zid continuă în același aliniament pe o lungime ce a rămas neprecizată. (...)

În zona din fața satului 2 Mai, către portul Mangalia, a fost explorată o porțiune dintr-un dig la o distanță de circa 1,5 mile marine de țărm. În zona respectivă au fost găsite aglomerări de blocuri de piatră ce ar putea constitui urmele unui zid. Zidul presupus se întinde de la nord spre sud. Fețele dinspre vest ale blocurilor de piatră par a fi fost fasonate prin cioplire. Mai spre nord am prospectat o suprafață unde adâncimea apei este de 3,5 metri, cu fund stâncos și nisipos, pe care am identificat resturile epavei unei nave metalice moderne, de circa 1.000 de tone, scufundată probabil cu 40-50 de ani în urmă. La nord de epavă se află răspândite pe fund plăci de piatră cu suprafață plană tăiate în forme geometrice aproximative. Întreaga zonă prospectată este presărată cu numeroase fragmente de ceramică antică rulate de valuri și curenti. Se recunosc și au fost aduse la suprafață gături, toarte și funduri de amfore de diverse tipuri. Consider că prospectarea zonei respective trebuie continuată, extinzând cercetările către nord și est. (...) ■

RESPIRAȚIA SPIRITALĂ A MĂRII

Cu prilejul Zilei Naționale a Muzeelor MUZEUL MARINEI ROMÂNE A FOST „ASEDIAT”

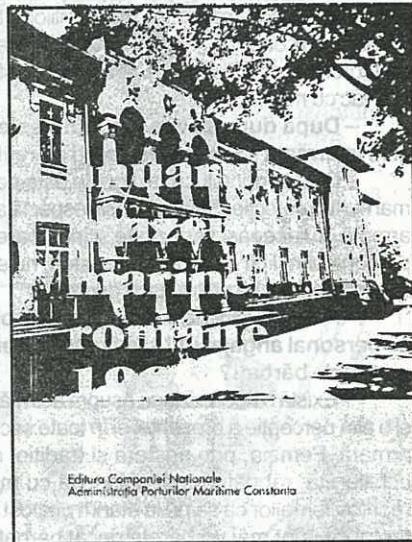
Căpitan
Costel SUSANU

Cu satisfacție remarcăm densitatea și calitatea activităților organizate de Muzeul Marinei Române în contextul demersului ambițios de „a fi ceea ce a fost și mai mult decât atât”. Constatăm, astfel, că această instituție care, la un moment dat, organizează „comunicări științifice” de două ori pe an, la Paște și la Crăciun, devine un reper cultural important al orașului și „respiră” prin acțiunile atractive și dinamice pe care le găzduiește.

„Asediul” pe care vi-l anunțăm în titlu a fost cu interes susținut de publicul foarte numeros care a ales să fie prezent pe 18 mai a.c., cu ocazia Zilei Naționale a Muzeelor, la Muzeul Marinei Române. A fost vernisată expoziția „*Icoana - fereastră deschisă a inimii de copil*” care a reunit 150 de icoane pictate pe sticlă și lemn, expresie a creativității elevilor de la școlile „Dimitrie Știubet”, „Jean Bart” și Nr. 34 din Constanța, îndrumați de profesorii Mădălina Sfetcu, Luminița Cătălui și Ionuț-Bogdan Ene.

Emil Munteanu, preotul militar al garnizoanei i-a binecuvântat pe participanți și, în special, pe organizatori creând astfel condiții optime pentru lansarea *Anuarului Muzeului Marinei Române* 1999, tom II. O interesantă recenzie a acestuia a fost făcută de către locotenent-colonelul prof.univ.dr. Valentin Ciobea de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Nici nu poate fi altfel decât interesantă o lucrare în care sunt abordate atât subiecte „fierbinți”, de actualitate, cât și controverse istorice celebre, o lucrare la care au „trudit”, cu pasiune, directorul Muzeului Marinei Române, căpitan-comandor drd. Ion Ionescu, șeful Secției Istorie, locotenent-comandor Marian Moșneagu și muzeografi Georgeta Boranda, Carmen Atanasiu, Mariana Cojoc și Cornel Greavu sau o lucrare în al cărei Consiliu științific se regăsesc nume ca Dinu C. Giurescu, Gheorghe Buzatu și Petre Otu. Sunt numai câteva argumente care recomandă *Anuarul Muzeului Marinei Române* atât specialistilor cât și publicului larg, pasionat de istorie. ■

Ediția Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime Constanța

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

Mariana PĂVALOIU

Comandor (r) Paul Ionescu și Petre Bondur, timonier, în anul 1944,
pe NMS „Amiral Murgescu”

Întotdeauna întâlnirea în direct cu istoria creează emoție, venerație. Veteranii octogenari care au mijlocit studenților și cadrelor Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” acest impact, prin forță evocatoare a faptelor trăite, se numesc: comandorii (r) Doru Ionescu, Paul Ionescu-Plache, Nicolae Mujicicov și Mircea Păun. Absolvenții ai Școlii Navale din Constanța la vreme de grea urgie - anii 1941, 1942 - domniile lor au avut gentiletea de a parcurge sute de kilometri, venind de la București sau Iași, încărcăti de povara anilor, a amintirilor păstrate cu grijă în memorie, dar și cu obiecte pe care timp de decenii le-au tratat drept sfinte relicve: acte, documente, manuale, cursuri, ce le-au servit pe când erau elevi navalisti, manuscrise, pe care, astăzi, le-au donat Muzeului Academiei Navale.

Întâlnirea de suflet, aflată sub dublul semn al Zilei de 9 Mai, a luat părăsi pe toti cei prezenti în clubul Academiei, la fapte, evenimente petrecute în urmă cu peste 55 de ani, fie la bordul distrugătoarelor de tip „R”, fie în Crimeea, mai ales pe timpul „Operației 60.000”, fie în Germania anului 1943, când aspirantul Mircea Păun, fiind la specializare, a fost inclus în suita mareșalului Antonescu, ce l-a vizitat pe Hitler, dar și în lagările ce au continuat drama Marinei Române din septembrie 1944.

Toate acestea au fost povestite fără ostentație, ci cu modestie, filtrate prin înțelepciunea unei vieți, fiecare considerând că și-a făcut datoria față de țară și neam, iar actele de bravură le-au atribuit imputuoșității și riscului, caracteristice.

Adeseori, pe timpul expunerii, veteranii au apelat la amintiri din școală, incitați de prezența studentilor Academiei Navale, adresându-li-se direct, nu cu „pe vremea noastră era...”, ci cu bucuria dialogului dintre generații, cu înțelegere și emoții, „am fost și noi tineri și ne-am trăit frumos anii, chiar de era război”.

În legătură cu donația făcută Muzeului Academiei, se cere amintit faptul că alături de ceea ce le-a apartinut, distinși noștri oaspeți au adus și obiecte de la foști camarazi ori de la familiile acestora, cum ar fi contraamiralul Valeriu Ionescu-Oituz, comandor Jean-Marin Dumitrescu, locotenent-comandor Mircea Bolintineanu, Ernest Pisarciuc, Alex. Rădulescu.

La mulțumirile în scris adresate în numele conducerii Academiei de căpitan-comandorul Niculae Vâlsan și la cele directe, rostite de comandorul Ionel Câpraru pentru neprețuitele daruri spirituale și materiale, ne alăturăm, mulțumindu-le că există și fie că inimile lor mereu tinere și generoase să bată încă mulți ani. ■

Avantaje „colaterale“ intrării în NATO

US Navy face cadouri Poloniei

Căpitan Costel SUSANU

Fregată din clasa Oliver Hazard Perry

Fregata purtătoare de rachete ghidate USS **Clark** (FFG 11) din clasa **Oliver Hazard Perry** a fost transferată Marinei Militare a Poloniei în cadrul unei ceremonii care a avut loc pe 15 martie a.c., la Norfolk - Virginia, informează revista **Jane's Navy International** (mai 2000). Cu această ocazie, căpitan-comandorul **Marian Ambroziak**, noul comandant al navei, a arborat, pentru prima dată, pavilionul polonez. Echipajul a fost instruit pe timpul marșului spre țară.

După aproape 20 de ani în serviciul US Navy, nava a primit numărul de bordaj provizoriu 272, până când a intrat în baza navală Gdynia. Pe 25 iunie, cu ocazia Zilei Marinei Poloneze, fregata va primi numele **General K. Pulaski**, erou care a luptat pentru Polonia împotriva rușilor și pentru America, alături de George Washington.

Guvernul american urmează să mai transfere Poloniei, fără plată, încă o fregată din această clasă, negocierile pentru alte două nave fiind în curs de desfășurare.

Cu toate că USS **Clark** are aproape 20 de ani, va îmbunătăți considerabil posibilitățile Marinei Militare Poloneze de ducere a războiului antisubmarin. În prezent îndeplinirea acestei misiuni este asigurată de distrugătorul **Warszawa**, corveta **Kaszub**, un divizion de vedete de patrulare care acționează în zona bazelor navale și 10 elicoptere antisubmarin Mi-14.

OASPEȚI AI MARINEI MILITARE

Subgrupul finanțier din cadrul grupului de pregătire NATO și-a desfășurat cea de-a 51-a reuniune în România, în perioada 15-19 mai a.c. Delegați din țări membre NATO și ale Parteneriatului pentru Pace au fost prezenti și la Constanța, la Statul Major al Forțelor Navale, unde au fost abordate probleme specifice.

În perioada 22-24 mai a.c., secretarul de stat în Ministerul Apărării Norvegiei, **Øystein Singsaas** a făcut o vizită la Constanța, prilej cu care a fost primit la Statul Major al Forțelor Navale și a vizitat unități reprezentative din Marina Militară.

ARSENAL NAVAL

SISTEMUL SEAGUARD

Traducere și adaptare locotenent Laurențiu MEȘTERCA

Sistemul SEAGUARD, realizat de compania Contraves în colaborare cu firma Plessey, este din punct de vedere tehnic, probabil cel mai semnificativ și interesant sistem CIWS (Close In Weapon System - sistem de arme pentru apărarea apropiată), deoarece este proiectat să execute mai multe sarcini, prin utilizarea principiului modular. În această metodă de proiectare a sistemului, senzorii, procesoarele și ecranele pot fi folosite și în alte scopuri, asigurând astfel o simplificare a întregului sistem de armament al navei. Pe lângă asigurarea controlului tunului automat cu patru tevi cu viteză mare de tragere, sistemul poate asigura controlul instalațiilor de bruiaj, a tunului de calibrul mediu, a rachetelor de apărare antiaeriană, anti-navă, a elicopterului, cât și asigurarea, într-o oarecare măsură, a facilităților AIO (Action Information Organization - Centrul de comandă al navei). Este un excelent exemplu de utilizare flexibilă și economică a echipamentului și care, probabil, va reprezenta tendința viitoare în proiectarea sistemelor de armament naval. De asemenea, scoate în evidență gradul de folosire simultană a acestor posibilități, de care ar putea fi nevoie în cadrul unor conflicte viitoare care presupun atacuri multiple.

Colaborarea celor două firme a avut drept rezultat asamblarea unei familii de echipamente modulare. **Modulul radarului de căutare/cercetare** - lucrează în banda C și este destinat supravegherii, detecției și indicării țintelor

(rachete anti-navă, avioanelor, navelor de suprafață) în condiții atmosferice grele și de contraacțiune electronică.

Modulul radarului de urmărire lucrează în banda Ku, tridimensional, având integrat un aparat cu linie de vizare electrono-optic, optimizat pentru urmărirea rachetelor cu viteză mai mare de 3 Mach care zboară razant la suprafață (apei și având un grad ridicat de manevrabilitate. Conceptul multisenzor (Radar Ku, FLIR - infraroșu, laser) face posibilă urmărirea cu precizie a țintelor ce zboară la altitudine foarte mică, într-un mediu cu intensă contraacțiune electronică, montajul asigurând o dinamică ridicată pentru o reacție rapidă în vederea angajării/combaterii țintelor apropiate cu viteză foarte mare.

Modulul tunului de 25 mm este montat înclinat, are patru tevi și o cadență de tragere de 3.400 de lovitură pe minut. Axa înclinață permite executarea tragerii în plan vertical. Banda de 1.700 de lovitură permite combaterea a 20 de ținte fără realimentare. Realimentarea cu muniție se poate executa fără influența tragerea sau operaționalitatea sistemului.

Modulul radarului de urmărire tridimensional lucrează în banda X, este multisenzor (Radar X band, TV sau infraroșu, laser) și este destinat urmăririi foarte precise a țintelor la distanță mare, având integrat un aparat cu linie de vizare electrono-optică și, optional, are posibilitatea integrării unei iluminări continue/radiatii continue a țintei, în

ARSENAL NAVAL

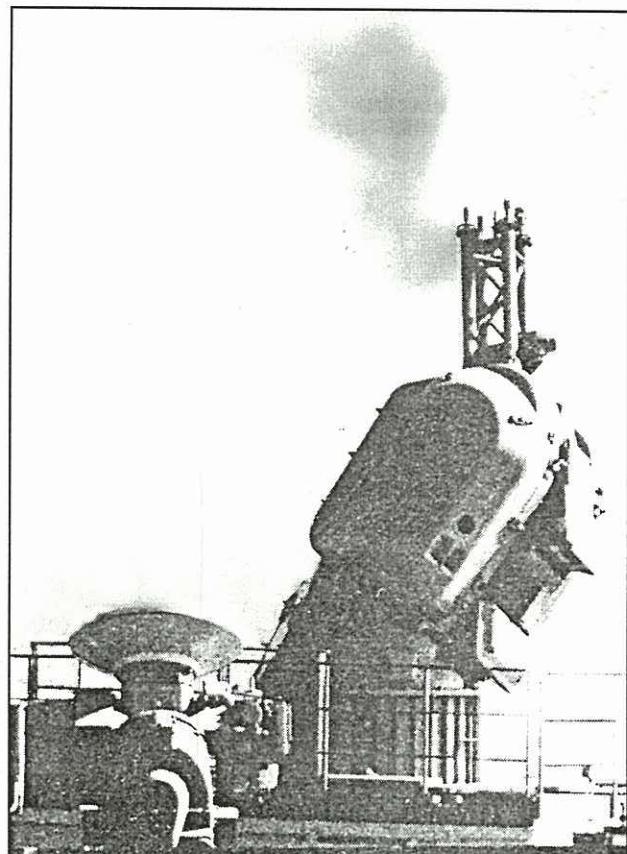
vederea dirijării rachetei antiaeriene semiactive. Conceptul multisenzor conferă acestui modul o înaltă redundanță și face ca linia de vizare să nu fie afectată de măsurile de contraacțiune electronică sau de țintele care zboară la nivelul mării. Acest modul are în componență și consola operatorului.

Modulul de comandă și control folosește una sau câteva console tactice NAUTIC pentru angajarea în luptă a sistemului SEAGUARD sau a altor sisteme de armament de la bord. Aceste console autonome sunt legate de magistrala sistemului de comandă. Modulul asigură facilitățile de comandă și control pentru toate unitățile de luptă ale navei și, în particular, evaluarea situației și desemnarea armamentului pe tipul de țintă respectiv. O caracteristică principală o constituie baza de date dublată/copiată în fiecare consolă, actualizată în mod continuu pe toată magistrala. Această metodă modernă a sistemului de armament naval SEAGUARD asigură lucrul eficient și operațional în echipă și cu un nivel ridicat de redundanță în eventualitatea distrugerilor din luptă sau defectării echipamentului.

Modulul de suport comun asigură intrarea datelor în sistemul SEAGUARD de la celelalte echipamente ale navei, precum și procesarea traiectoriei în urma datelor oferite de radarul de cercetare. Modulul conține interfețele navă-SEAGUARD și funcțiile logistice ale acestuia, precum și programele TWS (Track While Scan) și TEWA (Threat Evaluation And Weapon Allocation).

Modulul de control al armamentului servește ca interfață pentru calculul balistic viitor pentru tipul de tun selectat (calibrul mediu sau CIWS) sau interfață și controlul sistemului de rachete. „Sufletul“ modulului îl constituie procesorul SEAGUARD, care permite conectarea între un anumit tip de armament cu linia de bus digital SEAGUARD.

Sistemul asigură efectiv apărarea totală semisferică cu ajutorul CIWS. Tunul poate trage în plan vertical și orizontal între 0 - 180°, iar facilitățile de comandă și control vor aciona

fie ca un centru de comandă complet pentru navele mici, fie ca o completare a acestuia la navele mari. Caracteristica principală în conceptul acestui sistem rezidă în posibilitatea reducerii echipamentului de control al armamentului de pe navă prin utilizarea modulelor în mai multe scopuri. Sistemul poate fi montat pe orice tip de navă, de la vedete până la portavioane. (Naval Surface Weapons) ■

Umor

TOT PE LOC, PE LOC REPAUS!

Inventivitatea soldatului Plăvănel nu cunoaște margini, când este vorba de-a găsi loc și timp pentru odihnă. Așa are o poftă de mare să doarmă, încât aproape că nu-i rămâne timp să servească masa. În rest, tot pe loc, pe loc repaus! Încă de la recrutare, superiorii îl dăduseră dezertor și, după 14 ore, l-au găsit dormind în magazia cu materiale de întreținere a navei, unde fusese trimis să aducă o mătură. Altă dată, din neatenția şefului de echipaj la apel, a fost uitat în poligon și găsit a doua zi dormind într-un lăcaș de tragere. Când l-au trezit a raportat: „Soldat Plăvănel, terminat tragerea!“

La o oră de pregătire în sala de specialitate, a adormit pe scaun într-o poziție „de ascultare“ și, culmea, cu ochii deschiși, de ziceai că-i cel mai atent militar! Apogeul realizărilor sale a fost când a adormit în poziție de drepti, cu arma pentru onor.

Dar inventivitatea lui e de neînchipuit. Se ascundea între cușete, după fișete, în cazanul de mâncare pentru animalele de la G.A.Z., de pe dană, sub biroul din cabina

comandanțului său încât trebuia căutat, nu glumă. Când a primit o permisie să meargă la logodnică, în pat cu ea fiind, și-acolo mai mult a dormit! S-au încercat fel de fel de metode, de la critica aia constructivă, până la pastile energizante și amenințări cu arestul. Parcă ce aștepta Plăvănel? Să-l bage la arest și, somn neică!

Adevărul e că, atunci când era treaz, făcea treabă căt trei. Altfel, ar fi făcut marina de râs și pe comandanți incapabili să-l „pună în linie“. Ce-i drept, nu a depășit gradul de soldat, dacă se poate spune că și acesta e un grad. Iar la trecerea în rezervă, când toți colegii abia așteau să plece acasă, Plăvănel și-a exprimat o ultimă dorință: să mai doarmă două zile la navă și să treacă toți factorii de răspundere prin cazarma soldați, să-i audă spunând „Nu te deranja Plăvănel, somn ușor!“ Asta a fost placerea lui.

După două săptămâni de la terminarea stagiului militar, Plăvănel s-a încadrat ... paznic! Omul potrivit la locul potrivit ...

Ananie GAGNIUC

